

**UNIVERZITET U SARAJEVU**  
**FILOZOFSKI FAKULTET**  
**ODSJEK ZA ORIJENTALNU FILOLOGIJU**

**PRILOŠKE OZNAKE ZA VRIJEME U MODERNOM  
STANDARDNOM ARAPSKOM JEZIKU**

(završni diplomski rad)

Student: Vedad Hurić

Mentor: Prof. dr. Elma Dizdar

Sarajevo, juni 2018.

# SADRŽAJ

UVOD .....	3
1 OSNOVNE KARAKTERISTIKE PRILOŠKIH KONSTRUKCIJA U ARAPSKOM JEZIKU ....	5
2 FRAZE U FUNKCIJI PRILOŠKE OZNAKE ZA VRIJEME .....	7
2.1 PRILOŠKA FRAZA .....	7
2.1.1 Dodatak prilozima .....	14
2.2 IMENIČKA FRAZA.....	16
2.2.1 Genitivna veza.....	21
2.3 PRIDJEVSKA FRAZA.....	24
2.3.1 Particip.....	25
2.4 PRIJEDLOŽNA FRAZA .....	26
2.4.1 Pravi prijedlog kao upravni član.....	26
2.4.2 Sekundarni prijedlog kao upravni član.....	28
3 ZAVISNA REČENICA U FUNKCIJI PRILOŠKE OZNAKE ZA VRIJEME .....	32
3.1 ZAVISNA REČENICA U ZNAČENJU ISTOVREMENOSTI .....	32
3.2 ZAVISNA VREMENSKA REČENICA U ZNAČENJU SUKCESIVNOSTI.....	35
3.3 ZAVISNA VREMENSKA REČENICA U ZNAČENJU ITERATIVNOSTI .....	38
3.4 ZAVISNA VREMENSKA REČENICA U ZNAČENJU DIREKTIVNOG/ABLATIVNOG KRETANJA .....	39
ZAKLJUČAK .....	41
SAŽETAK.....	42
IZVORI .....	43
LITERATURA.....	44

## UVOD

Jednu od osnovnih kategorija sintakse nekog jezika čine priloške oznake. Takav je slučaj i sa arapskim jezikom. Priloške oznake su rečenični dijelovi koji dopunjuju predikat, tj. pobliže označavaju okolnosti pod kojima se odvija radnja iskazana predikatom. Kako u drugim jezicima, tako i u arapskom, moguće je govoriti o priloškim oznakama za mjesto, vrijeme, način, uzrok, svrhu, namjeru, pogodbu, učestalost, količinu, posljedicu, društvo i sredstvo. Priloške oznake uglavnom su fakultativni članovi rečenice kojima mjesto otvara predikat, te im je funkcija da označavaju različite okolnosti vršenja radnje glagola u službi predikata. Nemaju rekociju i ne zahtijevaju da se bilo koja riječ pojavi poslije njih u strukturi rečenice. Priloške oznake za vrijeme u arapskom jeziku mogu biti iskazane samo jednom riječju, koja čini frazu, složenom frazom ili rečenicom.

Cilj ovog istraživanja je morfosintaksičkim pristupom analizirati i opisati način na koji se u strukturi rečenice modernog standardnog arapskog jezika iskazuje vrijeme odvijanja glagolske radnje, odnosno, analizirati i opisati vrste riječi, fraza ili rečenica koje se u modernom standardnom arapskom jeziku upotrebljavaju u funkciji priloške oznake za vrijeme.

Budući da istraživanje pripada domenu lingvistike, odnosno morfologije i sintakse, ovoj temi pristupit ćemo teorijskom razradom sekundarnih izvora koji obrađuju različite sintaksičke konstrukcije što izražavaju funkciju priloške oznake za vrijeme u arapskom jeziku, kao i njihove morfološke karakteristike. Osim toga, izuzetno bitan dio istraživanja jeste rad na korpusu, koji ima za cilj predstaviti konstrukcije u funkciji priloške oznake za vrijeme i preispitati iznesene teorijske postavke.

U prvom poglavlju napravit ćemo kratak osvrt na opće karakteristike i terminološko određenje priloških konstrukcija u arapskom jeziku. U drugom poglavlju obradit ćemo priloške konstrukcije koje se manifestuju kao jedna ili više riječi, tj. u formi priloške, imeničke, pridjevske i prijedložne fraze. Osvrnut ćemo se na njihove leksičke, morfološke i sintaksičke karakteristike. Zatim, u trećem poglavlju analizirat ćemo i opisati zavisne rečenice koje imaju funkciju priloške oznake za vrijeme, sa posebnim osvrtom na vremenski odnos zavisne i nezavisne rečenice: istovremenost, sukcesivnost: anteriornost i posteriornost, te iterativnost. Također, u ovom poglavlju bit će govora i o značenju direktivnosti i ablativnosti u vremenskoj rečenici. Drugo i treće poglavlje predstavljaju jednu koherentnu cjelinu, iako su, zarad preglednosti, razdvojena. Ova dva poglavlja ujedno čine glavni dio rada.

Uporedno sa teorijskom razradom, navodit ćemo primjere na arapskom jeziku, te opis i analizu prijevodnih ekvivalenta u bosanskom jeziku. Tako će dio rada biti usmjeren na teorijsku razradu na osnovu literature, dok će većim dijelom biti korištena analitičko-deskriptivna metoda, zasnovana prevashodno na obradi korpusa, koji podrazumijeva djela moderne prozne arapske književnosti i njihove prijevode na bosanski jezik.

# 1 OSNOVNE KARAKTERISTIKE PRILOŠKIH KONSTRUKCIJA U ARAPSKOM JEZIKU

Za temeljito izlaganje o priloškim oznakama za vrijeme u arapskom jeziku, što je istovremeno i intencija ovoga rada, smatramo da je neophodno ukazati na osnovne karakteristike priloških konstrukcija u arapskom jeziku. U arapskom jeziku, kao i u drugim jezicima, postoje priloške konstrukcije koje označavaju mjesto, vrijeme, način, uzrok, svrhu, namjeru, pogodbu, učestalost, količinu, posljedicu, društvo i sredstvo. Međutim, prilozi u gramatikama arapskog jezika nisu sistematizovani na način na koji je to urađeno u gramatici bosanskog ili engleskog jezika, niti im se pristupalo na način kako je to u gramatikama arapskog jezika urađeno, primjera radi, sa imenima ili glagolima. U većini slučajeva, u gramatikama arapskog jezika, gdje se tretira glagolska rečenica čiji su sastavni dijelovi «subjekat i predikat» **الْمُسَنَّدُ إِلَيْهِ وَالْمُسَنَّدُ**, kao samodovoljni konstituenti potpune rečenice, svi ostali dijelovi rečenice tretirani su kao **فَضْلَةً** «dodatak».<sup>1</sup> Normativni nedostatak ni u kojem slučaju ne degradira bogatstvo arapskog jezika priloškim konstrukcijama. Arapski jezik, sa velikim leksičkim bogatstvom, ima izuzetnu fleksibilnost da se izrazi željena priloška konstrukcija.

Kada je riječ o pravim prilozima, jedan broj *zapadnih*<sup>2</sup> lingvista saglasan je da se radi o prilozima: **فَطْ وَفَقْطُ**, **هُنَا**, **هُنَّاكَ**. Priloške oznake u arapskom jeziku pojavljuju se kao jedna ili više riječi koje sačinjavaju određenu prilošku konstrukciju u strukturi rečenice. Priloška konstrukcija u arapskom jeziku može biti jedna riječ, fraza ili rečenica.

Termin prilozi u gramatikama arapskog jezika, sa normativnog aspekta, odnosi se samo na dvije kategorije, a to su vrijeme i mjesto. Kao primjer za to, moguće je uzeti strukturu gramatika modernog standardnog arapskog jezika, gdje se prilozi za vrijeme i mjesto **ظُرُوفُ الزَّمَانِ وَالْمَكَانِ** nalaze u poglavlju o akuzativima **الْمَفْعُولَاتِ**, među kojima je smješten odjeljak o akuzativima što

<sup>1</sup> Vidi: Karin Christina Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic*, Cambridge, University Press, 2005, str. 276.

<sup>2</sup> Ovaj termin, uz želju da se izbjegne bilo kakva pogrešna konotacija, odnosi se na lingviste koji su, pored interesa za lingvistiku arapskog jezika, vršni poznavaoци lingvistike svog maternjeg jezika iz porodice indo-evropskih jezika kao što su npr: engleski, njemački, francuski i dr. Nasuprot tome, koristit ćemo termin arapski lingvisti.

<sup>3</sup> Među onima koji smatraju da postoje pravi prilozi u arapskom jeziku su: Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic: A Comprehensive Grammar*, London i New York, Routledge, 2004, str. 161-162.; Karin Christina Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic...*, op. cit., str. 276-277. S druge strane, postoje i autori koji tvrde da uopće ne postoje pravi prilozi u arapskom jeziku. Među njima su: John Alfred Haywood i Hayyim Musa Nahmad, *A New Arabic Grammar of the Written Language*, 2nd ed., London, Lund Humphries, 1965, str. 426-427.

se eksplisitno tiču vremena i mjesta odvijanja glagolske radnje<sup>4</sup>. المَفْعُولُ فِيهِ U ovim gramatikama, svi članovi glagolske fraze, bili oni obavezni ili ne, uglavnom se tretiraju samo kao akuzativi – (المَفْعُولُ المُطْلَق), (المَفْعُولُ بِهِ) pravi objekat, (المَفْعُولُ لِأَجْلِهِ) apsolutni objekat, (المَفْعُولُ مَعَهُ) akuzativ uzroka ili svrhe i (المَفْعُولُ مَعَهُ) akuzativ pravnje.

Prema opisu koji nude arapski lingvisti, prilog za vrijeme i mjesto je riječ koja ispred sebe može da ima, odnosno koja implicira prijedlog في «u». S druge strane, u gramatikama modernog standardnog arapskog jezika zapadnih autora, sve vrste priloga i priloških konstrukcija, pored onih za vrijeme i mjesto, zasebno su sagledane i obrađene u određenoj mjeri.

---

<sup>4</sup> Vidi npr.: Sulaymān Fayād, *al-Nahw al-‘aṣrī: Dalīl mabsūt li qawa’id al-luğā al-‘arabiyya, al-ṭab’ā al-‘ūlā, Qāhira, al- Markaz al-’ahrām li al-tarḡama wa al-naṣr*, 1995, str. 127.; ‘Abbās Ḥasan, *al-Nahw al-wāfi ma ‘rabṭih bi al-‘asālīb al-rafi‘a wa al-hayā al-luğawiyya al-mutağaddida*, al-ṭab’ā al-tālīta, Misr, al-ġuz’ al-tānī, Dār al-ma‘ārif, str: 242-243.

## 2 FRAZE U FUNKCIJI PRILOŠKE OZNAKE ZA VRIJEME

U prvom dijelu ovoga poglavlja govorit ćeemo o pravim prilozima u funkciji priloške oznake za vrijeme. Iako su veoma rijetki i pojavljuju se u različitim formama, pravi prilozi u arapskom jeziku postoje. Kao centralnu temu poglavlja, obradit ćeemo frazu koja se u arapskoj rečenici pojavljuje u funkciji priloške oznake za vrijeme. Fraza je jedan od najčešćih oblika izvještavanja o okolnostima odvijanja glagolske radnje. U tom kontekstu, pažnju ćeemo usmjeriti na prilošku, imeničku, prijedložnu i pridjevsku fazu.

### 2.1 PRILOŠKA FRAZA

Ako bismo kao kriterij uzeli nepromjenljivost riječi, u arapskom jeziku bismo definitivno pronašli priloge za vrijeme kao vrstu riječi što zadovoljavaju taj kriterij, a to su najfrekventniji imenski prilozi za vrijeme: قبلَ «prije», بَعْدَ «još, poslije, kasnije», أُمْسٌ «jučer», أَلَآنِ «sada», قَطْ «ikad, nikad» i dr. Ako bismo uzeli porijeklo riječi kao kriterij, i tada bismo mogli govoriti o istim ovim imenskim prilozima, kako se najčešće i nazivaju u literaturi. Na samom početku ovoga dijela rada, bitno je naglasiti da je imenovanje ovih priloga sporno, te da veliki broj autora, kao što su: J. A. Haywood, K. C. Ryding, E. Badawi, M.G. Carter, A. Gully, W. Wright, T. Muftić, i dr., ove vrste riječi smatraju prilozima imenskog porijekla,<sup>5</sup> a da, s druge strane, neki čak i ne spominju ograničenja, navodeći ih kao priloge bez ikakvih kategorizacija.<sup>6</sup> Svaki od ovih priloga bit će zasebno analiziran u nastavku.

Prilog قبلَ pojavljuje se u značenju «(od) prije, ranije». Ovaj prilog ima veliku sličnost na semantičkom planu sa sekundarnim prijedlogom قبلَ «prije». Sličnost je tolika da neki lingvisti ne prave razliku između ove dvije vrste riječi, već smatraju da je riječ samo o

<sup>5</sup> Tek savremene gramatike arapskog jezika nude poprilično sistematizovanu, egzaktnu i eksplisitnu klasifikaciju priloških konstrukcija u arapskom jeziku, kako morfološku tako i sintaksičku. Pritom, prvenstveno mislimo na gramatike zapadnih lingvista. Neke od savremenih gramatika arapskog jezika svrstavaju ove priloške konstrukcije na različite načine; Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic...*, op. cit. str. 164., na jednom zavidnom nivou tretiraju priloge i priloške označke u arapskom jeziku, naslovljavajući ih *nepromjenljivim vremenskim imenicama*. John Alfred Haywood i Hayyim Musa Nahmad, *A New Arabic Grammar of the Written Language...*, op.cit., str. 431., nazivaju ih *imenicama koje se koriste kao prilozi*. Karyn Christina Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic...*, op. cit., str. 291., navodi ih kao *osnovne vremenske priloge*. Teufik Muftić, *Gramatika arapskog jezika*, drugo izdanje, Ljiljan, Sarajevo, 1999, str. 586., definira ih kao *priloge imenskog porijekla*. Kako se udaljavamo od današnjice, u smislu razvojnog toka lingvistike, tako pronalazimo mnogo različitih klasifikacija priloga u arapskom jeziku. W. Wright, *A Grammar of the Arabic Language*, treće izdanje, Vol I, Cambridge, University Press, 1896, str. 288., ovim priloškim konstrukcijama pristupa kroz sekundarne prijedloge, naglašavajući da im se može dodati nastavak *u*, čime se od njih tvore prilozi. Ove, ali i mnoge druge gramatike primjer su jasne distinkcije priloške od bilo koje druge konstrukcije.

<sup>6</sup> Vidi: Faruk Abu-Chacra, *Arabic: An Essential Grammar*, London i New York, Routledge, 2007, str. 300.

prijedlozima.<sup>7</sup> S druge strane, arapski lingvisti prijedlog قبل analiziraju u okviru analize priloga.<sup>8</sup> Međutim, sekundarni prijedlog قبل ima rekciju i zahtijeva da se riječ poslije njega pojavi u genitivu, dok prilog قبل ne zahtijeva da se bilo šta pojavi iza njega, te kao takav odgovara funkciji priloga.<sup>9</sup> U nastavku ćemo navesti nekoliko primjera:<sup>10</sup>

"...وَيَعْكِسُ عَلَيْهِ التَّأثيرُ الَّذِي تَوَهَّمَهُ قَبْلُ." <sup>11</sup>

*I desi mu se ono što je otprije zamišljao.*

Prilog قبل upotrijebljen je samostalno u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola تَوَهَّمَ «zamišljati, fantazirati». Upotrebljava se i na slijedeći način:

وَلَمْ يَكُنْ الْمُؤْتُ قَدْ دَخَلَ هَذِهِ الدَّارَ مِنْ قَبْلٍ. <sup>12</sup>

*Smrt do tada nije ušla u nju.*<sup>13</sup>

*Ranije u tu kuću nije ulazila smrt,...*<sup>14</sup>

وَلَمْ يَكُنْ الصَّبَّيُّ قَدْ أُثْبِيَ بِذَلِكَ مِنْ قَبْلٍ,... <sup>15</sup>

*Nisu mu to ranije saopćili,...*<sup>16</sup>

*Ranije mu niko nije za to rekao,...*<sup>17</sup>

U navedenim primjerima, prilog قبل se pojavljuje iza prijedloga من «od». Podvučene fraze su u funkciji priloške oznake za vrijeme. U slijedećem primjeru prikazana je jedna specifičnost koju smo pronašli u korpusu:

<sup>7</sup> Vidi: Ali Khudheyer Abbas, *A Pragmatic Analysis of English and Arabic Adverbial Positions and Their Pedagogical Implications*, Michigan, ProQuest LLC, 2015, str. 178.

<sup>8</sup> Sulaymān Fayād, *al-Nāḥw al-‘aṣrī: Daīl mabsūt li qawa’id al-luḡa al-‘arabiyya...*, op. cit., str. 132.

<sup>9</sup> Vidi: Karyn C. Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic...*, op. cit., str. 291.

<sup>10</sup> Želimo naglasiti da smo prijevode uz koje nisu navedeni bibliografski podaci sami priredili. Također, ponudili smo i drugačiji prijevod rečenica u odnosu na izvornik ondje gdje smo smatrali da je to svrsishodno ili potrebno.

<sup>11</sup> Muṣṭafā Ṣādiq al-Rāfi’ī, *Kitāb al-masākīn*, al-Qāhira, Mu’assasa Hindāwi li al-ta’līm wa al-ṭaqāfa, 2014, str. 180.

<sup>12</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-‘Ayyām*, al-Qāhira, Mu’assasa Hindāwi li al-ta’līm wa ’al-ṭaqāfa, 2014, str. 82.

<sup>13</sup> Taha Husein, *Dani*, prijevod s arapskog: Nijaz Dizdarević, Sarajevo, Izdavačka kuća Ljiljan, Biblioteka lektira, 2000, str. 77.

<sup>14</sup> Taha Husein, *Dani*, prijevod s arapskog: Esad Duraković, Sarajevo, Izdavačka kuća Svjetlost, Biblioteka izabranih djela, 1998, str. 84.

<sup>15</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-‘Ayyām...*, op. cit., str. 165.

<sup>16</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit, str. 176.

<sup>17</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 173.

فَإِذَا فَرَّ خُنْمٌ فَتَأْمَلُوا مُلِيًّا فِي أَعْمَاقِ قُلُوبِكُمْ تَجْدُوا أَنَّ مَا أَحْرَنَكُمْ قَبْلًا يُفْرِحُكُمْ الْآنَ.<sup>18</sup>

*Kad te radost obuzme, zagledaj se duboko u svoje srce i vidjet ćeš da je baš ono koje ti tugu dade isto ono koje te radošću daruje.*<sup>19</sup>

Specifičnost ovoga primjera je upotreba priloga قبلُ u akuzativu sa nunacijom. S obizjom na sintaksičko ponašanje, ovaj primjer mogao bi se navesiti i u okviru razmatranja imeničke fraze. U prijevodu su izostavljena oba priloga sa vremenskim značenjem. Prijevod koji smo sami priredili, a koji odražava prilošku oznaku za vrijeme iz izvornika, glasi: *Kad vas radost obuzme, zagledajte se duboko u svoja srca i vidjet ćete da vam ono što vas je prije žalostilo sada donosi radost.*

Prilog بَعْدُ pojavljuje se u značenju «još, poslije, nakon». Sve ono što je u morfološkom kontekstu rečeno o prilogu قبلُ odnosi se i na prilog بَعْدُ. Jedina razlika sadržana je u značenju. Kada je riječ o arapskoj gramatici, prilog بَعْدُ ima isti status kao i prilog قبلُ. 'Abduh al-Rāghīb ga u poglavlju o prilozima navodi u formi بَعْدُ i naziva ga „deklinabilnim prilogom za vrijeme koji ima rekciiju“. <sup>20</sup> Upotrebljava se na sljedeće načine:

لَمْ يَكُنْ بُوْسْنِيَّهُ أَنْ يَرَى بُوْضُوحَ بَعْدُ.<sup>21</sup>

Više nije mogao ni vidjeti jasno.<sup>22</sup>

وَسَيِّقَى هَذَا الْخُوفُ مُجَمَّعًا لِكُلِّمَ زَمَنًا بَعْدُ,...<sup>23</sup>

Još će taj strah potrajati.<sup>24</sup>

Prilog بَعْدُ u oba primjera ima funkciju priloške oznake za vrijeme. Kako bismo što vjernije sačuvali poziciju priloga u strukturi arapske rečenice, sami smo priredili prijevod prvog

<sup>18</sup> Ǧubrān Ḥalīl Ǧubrān, *al-Nabī*, al-ṭab'a al-'ūlā, al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-ta'līm wa 'al-taqāfa, 2017, str. 33.

<sup>19</sup> Halil Džubran, *Vjesnik*, (*Vjesnik, Suza i osmijeh, Mirisni plodovi duše*), prevela Amra Sulejmanović-Hajdarević, drugo izdanje, Sarajevo, Tugra, Biblioteka lektira, 2004, str. 55.

<sup>20</sup> Vidi: 'Abduh al-Rāghīb, *al-Tatbīq al-naḥwī*, al-tab'a al-tāniya, al-'Iskandariyya, Dār al-ma'rifa al-ğāmi'iyya, 1998, str. 234.

<sup>21</sup> Gassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*, Ğazza, al-ğabha al-ṣa'bīyya li taḥrīr Filastīn, al-maktab al-ī'lāmī, 2003, str. 17.

<sup>22</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*, preveo Munir Mujić, Sarajevo, Connectum, 2006, str. 29.

<sup>23</sup> Ǧubrān Ḥalīl Ǧubrān, *al-Nabī*..., op. cit., str. 35.

<sup>24</sup> Halil Džubran, *Vjesnik*..., op. cit., str. 55.

primjera: *Još uvijek nije uspijevalo da progleda jasno*. Prilog بَعْدُ upotrebljava se i na slijedeći način:

وَلَمْ يَكُنْ لَهَا مِنْ بَعْدُ أَنْ تَقَى مَعَ أَهْلِهَا ثَدِيْهِمْ عَمَّا رَأَتْ فِي السُّوقِ...<sup>25</sup>

*Još uvijek joj nije dozvoljavao da ostaje sa svojom porodicom i obavještava ih o onome što je vidjela i radila na pijaci.*

Priloška konstrukcija بَعْدُ u funkciji je priloške oznake za vrijeme glagola بَعْدُ.

Prilog أَمْسٍ «jučer» karakterističan je po tome što se pojavljuje u obiliku genitiva. U velikom broju slučajeva pojavljuje se i u prijedložnoj frazi, uz prijedlog بِ «u, sa». Tada se ispred njega pojavljuje određeni član. U opisu ove konstrukcije, W. Wright navodi da, u slučajevima kada se koristi sa određenim članom, prilog الْأَمْسِ može biti u akuzativu.<sup>26</sup> Međutim, takav primjer nismo pronašli u korpusu. Prilog أَمْسٍ pojavljuje se uglavnom kao dio prijedložne fraze, pa je tim više podložan genitivnom nastavku. Upotrebljava se na slijedeće načine:

فَقَدْ رَفِعْتَ رَأْسِي وَبَيَضْنَتَ وَجْهِي وَشَرَفْتَ لِحِينَتْ أَمْسٍ وَاضْطَرَأْتَ لِبُوكَ إِلَى أَنْ يُعْطِيَنِي الْجُبَّةَ، وَلَقَدْ كُنْتَ تَثْلُو الْفُرْقَانَ أَمْسٍ  
كَسَلَاسِلَ الدَّهَبِ...<sup>27</sup>

... jer si mi *jučer* omogućio da idem uzdignute glave, osvjetlao si mi obraz i vratio čast mojoj bradi. Tvoj otac je bio prinuđen da mi dade ogrtač. Ti si *jučer* kazivao Kur'an kao zlatnu nisku...<sup>28</sup>

*Jučer* si mi vratio dostojanstvo, osvjetlao mi obraz i povratio čast mojoj bradi. Prisilio si oca da mi da džubbu. Kitio si Kur'an kao zlatnu ogrlicu...<sup>29</sup>

U ovome primjeru, priloška oznaka za vrijeme أَمْسٍ u drugom prijevodu prevedena je na početku iskaza o jučerašnjim događajima i odnosi se na sve koordinirane rečenice.

هُوَ يَذْكُرُ هَذَا السَّيَاجَ كَأَنَّهُ رَأَهُ أَمْسِ،...<sup>30</sup>

*Sjeća se te ograda kao da ju je video *jučer*.*<sup>31</sup>

<sup>25</sup> Muḥammad Ḥusayn Haykal, *Zaynab*, al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-ta'līm wa 'al-taqāfa, 2014, str. 91.

<sup>26</sup> W. Wright, *A Grammar of the Arabic Language*, Vol I,... op. cit., str. 290.

<sup>27</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 37.

<sup>28</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 29.

<sup>29</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 40.

<sup>30</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 11.

<sup>31</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 5.

*Sjeća se ograde kao da ju je jučer vidi.*<sup>32</sup>

U navedenim primjerima, prilog أَمْسٌ pojavljuje se samostalno u funkciji priloške oznake za vrijeme. Uz prijedlog بِ, upotrebljava se na slijedeći način:

تَلَائِةٌ مِنْ أَبْنَاءِ آدَمَ كَانُوا بِالْأَمْسِ عَلَى أَحْضَانِ الْحَيَاةِ فَاصْبَحُوا الْيَوْمَ فِي قَبْضَةِ الْحَيَاةِ.<sup>33</sup>

*Troje Ademove djece jučer je bilo u zagrljaju života, a danas osvanuše u stisku smrti.*

Prijedložna fraza بِالْأَمْسِ u funkciji je priloške oznake za vrijeme glagola گَانَ. Pored prijedloga بِ, kao najučestalijeg pravog prijedloga iza kojeg se pojavljuje, prilog أَمْسٌ pojavljuje se i iza drugih pravih, ali i sekundarnih prijedloga, kao što su: قَبْلَ «prije», مُنْذُ «(još) od» i sl., kao npr.:

فَإِنَّا فِي الْأَمْسِ قَدْ اجْتَمَعْنَا كَمَا فِي حُلْمٍ.<sup>34</sup>

*Kao da se jučer u snu sretosmo.*<sup>35</sup>

وَهُمْ قَدْ أَعْدُوهُ مَعًا مُنْذُ أَمْسٍ،...<sup>36</sup>

*...iako su je još jučer spremili.*<sup>37</sup>

*...premda su se zajedno pripremali još jučer.*<sup>38</sup>

Podvučene prijedložne fraze مُنْذُ أَمْسٌ وَ فِي الْأَمْسِ u funkciji su priloške oznake za vrijeme. Također, uz ovaj prilog se u genitivnoj vezi pojavljuju i imenice sa vremenskim značenjem u akuzativu, npr.:

وَبِطُعْمٍ قُواهُ أَوْلَئِكَ الْأَغْنِيَاءُ الْأَقْوَيَاءُ الَّذِينَ صَرَفُوا لَيْلَةً أَمْسٌ بِالْقُصْفِ وَالْخَلَاغَةِ.<sup>39</sup>

*... i da svojom snagom hrani te bogate moćnike koji su sinoćnu noć proveli u smijehu i razuzdanosti.*<sup>40</sup>

Genitivna veza لَيْلَةً أَمْسٌ je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola صَرَفَ «provesti, utrošiti».

<sup>32</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 17.

<sup>33</sup> Ğubrān Ḥalīl Ğubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida*, al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-Ta'līm wa al-Taqāfa, 2012, str. 26.

<sup>34</sup> Ğubrān Ḥalīl Ğubrān, *al-Nabī*..., op. cit., str. 86.

<sup>35</sup> Halil Džubran, *Vjesnik*..., op. cit., str. 99.

<sup>36</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 118.

<sup>37</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 119.

<sup>38</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 122.

<sup>39</sup> Ğubrān Ḥalīl Ğubrān, *Dam'a wa ibtisāma*, al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-Ta'līm wa al-Taqāfa, 2014, str. 68.

<sup>40</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh*, (*Vjesnik, Suza i osmijeh, Mirisni plodovi duše*), drugo izdanje, preveo Esad Duraković, Sarajevo, Tugra, Biblioteka lektira, 2004, str. 160.

Prilog «الآن» «sad, sada» karakterističan je po tome što se pojavljuje u akuzativu sa određenim članom. Pored toga, riječ «الآن» «vrijeme», upotrebljava se i kao imenička fraza. Kao prilog, pojavljuje se u slijedećim primjerima:

أَنْتُمْ تَسْأَلُونَ نُفْسِكُمُ الْآنَ قَائِلِينَ: أَيْ مَنِّي...<sup>41</sup>

Sad se pitate: kada smo to...<sup>42</sup>

مَاذَا تَبَرَّغِي مِنِّي الْآنَ أَيْهَا الدَّهْرُ!<sup>43</sup>

Šta sada hoćeš od mene, o vrijeme?<sup>44</sup>

Priloške konstrukcije «الآن» u oba primjera u funkciji su priloške oznake za vrijeme. Specifičnost ove riječi je da se samostalno, kao prilog, upotrebljava samo u ovakvoj formi, i ostaje u akuzativu čak i ako se pojavi iza prijedloga, što nam govori da ona, kao takva, odgovara prilozima.<sup>45</sup> Kao imenica, veoma često se upotrebljava i u složenim priloškim konstrukcijama, o čemu će biti govora pod slijedećim naslovom. Također, imenicu «الآن» spomenut ćemo i u sklopu prijedložne fraze, gdje se, kao imenička fraza, ostvaruje u funkciji komplementa prijedloga. Još neki od načina upotrebe ovoga priloga su:

لَمْ أُتُقْ بِكَ قَبْلَ الْآنِ أَيْهَا الرَّجُلُ،...<sup>46</sup>

Ranije se nismo sreljali...<sup>47</sup>

إِلَى الْآنَ مَا زُلْتُ لَا أَحْبُ السَّمَكِ.<sup>48</sup>

Do sada još uvijek ne volim ribu.

Prijedložne fraze «إِلَى الْآنِ» i «قَبْلَ الْآنِ» u funkciji su priloške oznake za vrijeme. Forme kao što su «حتَّى الْآنِ» i «قَبْلَ الْآنِ» ukazuju na to da krajnji vokal nekih riječi koje se pojavljuju kao priloške konstrukcije ostaje nepromijenjen.<sup>49</sup>

<sup>41</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 60.

<sup>42</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi*, preveo Esad Duraković, Rijeka, Leo-commerce, Biblioteka džepna knjiga, 2001, str. 113.

<sup>43</sup> Čubrān Halil Čubrān, *Dam 'a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 51.

<sup>44</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh...*, op. cit., str. 143.

<sup>45</sup> Karin Christina Ryding ovu riječ ubraja u prave priloge. Vidi: Karin Christina Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic...*, op. cit., str. 291.

<sup>46</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 14.

<sup>47</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi...*, op. cit., str. 15.

<sup>48</sup> Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic...*, op. cit. str. 188.

<sup>49</sup> Ibid., str. 57.

Prilog قَطْ «ikada, nikada» karakterističan je po tome što se pojavljuje u obliku nominativa. Ostvaruje se iza glagola u perfektu i potvrđuje negaciju. Upotrebljava se na slijedeći način:

إِذْنُ لَمَّا تَيَسَّرَتْ لَهُ قَطْ فُرْصَةُ الْوُصُولِ عَلَى حَمْسِينَ دِينَاراً...<sup>50</sup>

...onda mu se nikada više ne bi pružila prilika da na bilo koji način dođe do pedeset dinara...<sup>51</sup>

وَقَرَرَ، فَيَمَا بَعْدُ، أَنْ لَا يُرْهِقَ رَأْسَهُ قَطْ.<sup>52</sup>

Odluči poslije da nikada ne bude nepomišljen.<sup>53</sup>

فَالَّذِي كَذَبْتُكُمْ عَلَيْهِ مَا كَذَبْتُكُمْ قَطْ...<sup>54</sup>

Neka moja žena bude puštena tri puta ako sam te ikad slagao,...<sup>55</sup>

Neka moja žena bude puštena tri puta ako sam ti ikada lagao,...<sup>56</sup>

Prilog قَطْ u sva tri primjera ima funkciji priloške oznake za vrijeme. Ima isto značenje kao i imenička fraza أَبَدْ kada je u poziciji priloške oznake za vrijeme. Međutim, za razliku od priloga قَطْ, imenička fraza أَبَدْ je deklinabilna i potvrđuje negaciju futura.

<sup>50</sup> Gassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-śams...*, op. cit., str. 18.

<sup>51</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 31.

<sup>52</sup> Gassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-śams...*, op. cit., str. 25.

<sup>53</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 37.

<sup>54</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 45.

<sup>55</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 39.

<sup>56</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 49.

### 2.1.1 Dodatak prilozima

U ovome dijelu rada nije moguće izostaviti ni *složene priloge*.<sup>57</sup> Takvi prilozi rezultat su kombinovanja neke imenice sa vremenskim značenjem i vremenskog veznika ﴿إِذ﴾ «kad, kada» ili pokazne zamjenice ذاك «taj», npr.:

حَيْنَدَنْ قَبْضَ عَلَيَ الرَّهْبَانُ وَجَرَوْنِي بِعُنْفٍ إِلَى خَارِجِ الدَّيْرِ...<sup>58</sup>

Tada me redovnici ščepaše i srdito odvukoše iz samostana.<sup>59</sup>

وَكَانَ هُوَ مَارً حَيْنَدَكَ حَذَاءَ الْمَدْرَسَةِ فِي قَرْيَتِهِ...<sup>60</sup>

U to vrijeme, on je prolazio pored škole u svome selu,<sup>61</sup> ...

وَيَوْمَئِذٍ تَسْتَطِيعُنَ أَنْ تَعْرِفَ فِي أَنَّ أَبَاكَ آخَبَكَ حَقًّا،...<sup>62</sup>

Tada češ moći da shvatiš koliko te je tvoj otac duboko volio,<sup>63</sup> ...

Tada češ biti u stanju shvatiti da te je otac uistinu volio,<sup>64</sup> ...

عَدَيْنَ ثَمَارَجَ الْخَيَالَانَ وَصَارَ حَيَالًا وَاحِدًا وَسَارَ،...<sup>65</sup>

Tada se dvije siluete spojiše u jednu i odoše.<sup>66</sup>

كَانَ الْقَلْمَ أَنَّدَكَ كَالْمُسْتَحِيلِ.<sup>67</sup>

U ta vremena, korištenje olovkom skoro da je bilo nemoguće.

حَقَقَتْ عَامَدَكَ سَبْعَةً وَعِشْرِينَ بِلْيُونَ دُولَار.<sup>68</sup>

Te godine je ostvarila dvadeset i sedam milijardi dolara.

U navedenim primjerima riječ je o prilozima. عَامَدَنْ وَأَنَّدَكَ، عَدَيْنَ وَبَوْمَدَنْ، حَيْنَدَنْ. Svaki od priloga u poziciji je priloške označke za vrijeme. Pored složenih priloga, u ovu skupinu možemo svrstati

<sup>57</sup> Vidi: Vidi: Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic: A Comprehensive Grammar*..., op. cit., str. 56.

<sup>58</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida*..., op. cit., str. 49.

<sup>59</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi*..., op.cit., str. 21.

<sup>60</sup> Gassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 3.

<sup>61</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 16.

<sup>62</sup> Tāhā Husayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 95.

<sup>63</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 91.

<sup>64</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 97-98.

<sup>65</sup> Čubrān Halil Čubrān, *Dam 'a wa ibtisāma*..., op. cit., str. 38.

<sup>66</sup> Halil Džubran, *Vjesnik*..., op. cit., str. 132.

<sup>67</sup> Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic*..., op. cit. str. 164.

<sup>68</sup> Karyn Christina Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic*..., op. cit., str. 293.

i upitne priloge za vrijeme u arapskom jeziku, أَيَّانٌ وَمَتَّىٰ «kad, kada». Ovi prilozi koriste se i kao subordinatori zavisne vremenske rečenice, o čemu će biti govora u razmatranju o zavisnoj vremenskoj rečenici. U slijedećem primjeru prikazana je njihova upotreba u funkciji priloške oznake za vrijeme:

مَتَّىٰ سَيَغُورُدُ لِلْمَدْرَسَةِ؟<sup>69</sup>

Kada će se vratiti u školu?<sup>70</sup>

أَيَّانٌ تَذَرُّسُونَ؟<sup>71</sup>

Kada ćete učiti?

Budući da se pomoću njih postavlja pitanje o vremenu dešavanja glagolske radnje, prilozi مَتَّىٰ i أَيَّانٌ imaju funkciju priloške oznake za vrijeme.

---

<sup>69</sup> Gassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-śams...*, op. cit., str. 9.

<sup>70</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 22.

<sup>71</sup> Sulaymān Fayād, *al-Naḥw al-‘aṣrī: Dalīl mabsūt li qawa’id al-luḡa al-‘arabiyya...*, op. cit., str. 129.

## 2.2 IMENIČKA FRAZA

Nedostatak u pogledu pravih priloga arapski jezik nadoknađuje drugim jezičkim konstrukcijama. Jedna od takvih konstrukcija je imenička fraza. U ovome dijelu rada govorit ćemo o imeničkim frazama koje označavaju vrijeme. Imeničke fraze se sastoje od jedne ili više riječi. Mogu biti određene ili neodređene, sa nunacijom ili bez nje i pojavljuju se u akuzativu. U nastavku ćemo navesti primjere takvih priloških oznaka za vrijeme.

مَمَا جَعَلَهُ يَحْلُمُ كَثِيرًا بِأَنْ يَكُونَ يَوْمًا صَاحِبَ دُكَانٍ حَلْوَى...<sup>72</sup>

*To je učinilo da je često sanjao da jednog dana postane vlasnik poslastičarske radnje...<sup>73</sup>*

Podvučena fraza u akuzativu je nosilac vremenskog značenja. Modificira glagol «biti, postojati, bivati» i ima funkciju priloške oznake za vrijeme. Imenica يَوْمٌ se, također, veoma često upotrebljava sa određenim članom, kao npr:

ثَلَاثَةٌ مِنْ أَبْنَاءِ آدَمَ كَانُوا بِالْأَمْسِ عَلَى أَحْضَانِ الْحَيَاةِ فَاصْبَحُوا الْيَوْمَ فِي قَبْضَةِ الْحَيَاةِ.<sup>74</sup>

*Troje Ademove djece jučer su bili u zagrljaju života, a danas osvanuše u stisku smrti.*

Funkcija i padež podvučene fraze isti su kao i u prethodnom primjeru. Jedina razlika je to što je u ovome primjeru vrijeme odvijanja glagolske radnje određeno. Bitna karakteristika ove, ali i priloških oznaka općenito, jeste da u redu riječi u rečenici nemaju svoj ustaljen položaj. Tako se prilog pojavljuje prije glagola kojeg modificira, npr:

وَالْيَوْمِ صِرْنُ طَاهِرَةً وَشَرْفَةً.<sup>75</sup>

*... a sada sam čista i časna,...<sup>76</sup>*

I u ovome primjeru, imenička fraza je upotrijebljena u funkciji priloške oznake za vrijeme. Analogno riječi يَوْمٌ «dan» iz prethodnih primjera, u istoj funkciji mogu se upotrebljavati i druge riječi sa vremenskim značenjem, kao što su: مَسَاءً «poslijepodne, predveče», لَيْلَةً «noć», نَهَارً «dan», فَجْرً «jutro», زَوْرًا «zora», سَنَةً «godina», دَقِيقَةً «sat», صَبَّاخً «minuta» i sl., npr.:

<sup>72</sup> Nağīb Maḥfūz, *Bayna al-qasrayni*, Miṣr, Maṭbū‘at maktab Miṣr, Dār al-kuttāb al-‘arabī, str. 44.

<sup>73</sup> Nedžib Maħfuz, *Put između dva dvorca*, prevođač Sulejman Grozdanić, Sarajevo, Svjetlost, Biblioteka feniks, 1990, str. 69.

<sup>74</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-’Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 26.

<sup>75</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-’Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 16.

<sup>76</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi...*, op.cit., str. 21.

ثُمَّ يَذْكُرُ اللَّهُ لَا يَخْرُجُ لِلَّيْلَةِ إِلَى مَوْقِفِهِ مِنْ السَّيَاجِ...<sup>77</sup>

Zatim, sjeća se da nije nijednom navečer izašao na svoje omiljeno mjesto kod ograde...<sup>78</sup>

Sjeća se da je noću uvijek zauzimao svoje mjesto uz ogradu...<sup>79</sup>

مَنْ مَنْكُمْ سَمِعَ صَرِيحَ مَرْأَةَ حَسَنَيْنِ أُبُو مُحَمَّدٍ الْلَّيْلَةَ<sup>80</sup>

Ko je od vas čuo vrisak Hassanayn 'Abū Muḥaymarove žene večeras?

وَكَانَ مُنْظَرُ سَيِّدِنَا عَجَّابًا فِي طَرِيقِهِ إِلَى الْكُتَّابِ وَإِلَى الْبَيْتِ صَبَاحًا وَمَسَاءً...<sup>81</sup>

Bio je to čudnovat prizor – to hodžino odlaženje u mekteb ujutru i vraćanje kući navečer.<sup>82</sup>

Čudesan prizor bio je hodžin dolazak u mekteb ujutro i odlazak kući uvečer.<sup>83</sup>

عَدَا يَلْقَوْنَ الْفَبْضَنَ عَلَيْكَ..<sup>84</sup>

Sutra će te uhapsiti..<sup>85</sup>

إِنَّ الْمَرْءَ يُبَالِغُ أَحْبَابَهُ.<sup>86</sup>

Čovjek ponekad pretjera.<sup>87</sup>

U navedenem primjerima, riječ je o imeničkim frazama: أَحْيَانًا وَغَدَارًا، مَسَاءً، صَبَاحًا، اللَّيْلَةَ، لَيْلَةً. Svaka od imeničkih fraza u funkciji je priloške označke za vrijeme.

Osim određenog i neodređenog člana, imenica u funkciji priloške označke za vrijeme može se pojaviti i sa drugim determinatorima, najčešće sa pokaznom zamjenicom:

رَأَيْتُكِ ذَلِكَ الْيَوْمَ تَسْمَعِينَ هَذِهِ الْقِصَّةَ الْمُبْتَهَجَةَ مِنْ أَوْلَاهَا...<sup>88</sup>

Sjećam se da si tada slušala priču u početku radosna...<sup>89</sup>

<sup>77</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*, op. cit., str. 12.

<sup>78</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 6.

<sup>79</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 18.

<sup>80</sup> Muḥammad Ḥusayn Haykal, *Zaynab*, op. cit., str. 124.

<sup>81</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*, op. cit., str. 29.

<sup>82</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 19.

<sup>83</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 31.

<sup>84</sup> Ġassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 15.

<sup>85</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 27.

<sup>86</sup> Ġassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 40.

<sup>87</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 53.

<sup>88</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 96.

<sup>89</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 91.

*Sjećam se kako si tog dana slušala priču, ozarena njenim početkom...<sup>90</sup>*

وَفِي الدِّيْوَانِيَّةِ سَأَلَهُ أَحَدُهُمْ، تَلْكَ اللَّيْلَةُ: وَسُوفَ تُؤْمِنَ يَوْمَ الْجُمْعَةِ.. أَلَيْسَ كَذَلِكَ؟<sup>91</sup>

*Te noći u muhtarovoj divanhani neko ga je upitao: - Bit ćeš imam na džumi u petak, zar ne?<sup>92</sup>*

وَأَمَّا أَخْوَهُ فَلَمْ يَسْمَعُهُمَا هَذِهِ اللَّيْلَةَ كَمَا لَمْ يَسْمَعُهُمَا مِنْ قَبْلِ...<sup>93</sup>

*...dok ih brat nije čuo ni ove noći, kao ni prije.<sup>94</sup>*

*...brat ih nije čuo te noći kao prethodnih.<sup>95</sup>*

Oprečna glagolskom pridjevu دَائِمًا «konstantan, stalan», a o kojem će biti govora u dijelu o pridjevskoj frazi, pojavljuje se imenička fraza أَبَدًا «nikad». Potvrđuje negaciju i ostvaruje se u funkciji priloške oznake za vrijeme, npr.:

لَا تَخَافِي عَلَيَّ، لَوْ لَا الغَدْرُ مَا نَمَكِّنَ النُّولِيسُ مِنِي أَبَدًا...<sup>96</sup>

*Ne boj se ti za mene. Da nije prokazivanja, policija me nikad ne bi uhvatila.<sup>97</sup>*

Priloška oznaka za vrijeme, odnosno imenička fraza, ne mora da bude nosilac vremenskog značenja ukoliko sama po sebi ukazuje na vrijeme odvijanja radnje. Tako je u primjeru koji slijedi imenička fraza بَدْءًا u funkciji priloške oznake za vrijeme:

وَأَكْبَرُ ظَنِّهِ اللَّهُ كَانَ قَدْ أَتَمَ الْقُرْآنَ بَدْءًًا وَأَخَذَ يَعِيدُهُ.<sup>98</sup>

*Vjeruje da je to bilo kada je već prošao prvi put učenje Kur'ana napamet i kada je počeo da ponavlja.<sup>99</sup>*

*Najvjerovalnije je to ipak bilo kad je prešao Kur'an prvi put, pa ga je ponavljao.<sup>100</sup>*

Postoje konstrukcije u kojima se imenica sa vremenskim značenjem ponavlja,<sup>101</sup> bilo da se radi o imeničkoj ili nekoj drugoj frazi, npr.:

<sup>90</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 99.

<sup>91</sup> Ġassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-śams*..., op. cit., str. 3.

<sup>92</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 17.

<sup>93</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 128.

<sup>94</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 129.

<sup>95</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 132.

<sup>96</sup> Nağıb Mahfuz, *al-Liṣṣ wa al-kilāb*..., op. cit., str. 87.

<sup>97</sup> Nagib Mahfuz, *Lopovi i psi*..., op. cit., str. 102.

<sup>98</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 29.

<sup>99</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 20.

<sup>100</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 32.

<sup>101</sup> Vidi: Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic: A Comprehensive Grammar*..., op. cit., str. 151.

وَيَسْأَلُ الْعَرَبَيْتِ مِنْ حِينِ إِلَى حِينٍ عَنْ كَلْمَةٍ، فَيُجِيبُهُ مَرَّةً وَيُتَّفَلُ عَنْهُ مَرَّةً أُخْرَى.<sup>102</sup>

Priupitivao je pomoćnika s vremenom na vrijeme za koju riječ. Ovaj bi mu nekad odgovorio a nekad se ni to ne bi potruđio.<sup>103</sup>

...a povremeno se obraćao pomoćniku za poneku riječ, te mu je ovaj nekad odgovarao, a ponekad mu je i to bilo teško.<sup>104</sup>

وَالْقَدْمُ تَغْيِيرٌ مِنْ آنِ لَانْ نُفَرَّةً مُسْتَقَرَّةً فِي الْطَّوَارِكَمْكِيدَةٍ.<sup>105</sup>

Noga s vremenom na vrijeme prekorači rupu koja se na trotoaru pritajila kao stupica.<sup>106</sup>

U ovim primjerima, imeničke fraze «مرَّةً أُخْرَى i مرَّةً» i nekad...a nekad» i prijedložne fraze «s vremenom na vrijeme» i «منْ حِينِ إِلَى حِينٍ» u poziciji su priloške označke za vrijeme. Mogu se pojavljivati u različitim kombinacijama.<sup>107</sup> I u sljedećem primjeru riječ je o istoj konstrukciji.:

وَلَمْ يَكُنْ يُقْدِرُ أَنَّ الْمَاءَ يَنْقُطُ مِنْ حِينِ إِلَى حِينٍ عَنْ هَذِهِ الْقَنَافِذِ...<sup>108</sup>

*Nije ni slutio da je, s vremenom na vrijeme, kanal presušivao...*<sup>109</sup>

*Nije znao da je povremeno nestajalo vode u kanalu...*<sup>110</sup>

Kao specifičnost imeničke fraze, možemo spomenuti konstrukciju koja se naziva *složena imenička fraza*:<sup>111</sup>

وَهُمْ عَمَالٌ يَجِدُونَ لَيْلَ نَهَارٍ لِيُطْعِمُوا النَّاسَ بِفَضْلِ عَمَلِهِمْ.<sup>112</sup>

*Oni su radnici koji se danonoćno trude da prehrane druge ljudi svojim radom.*

<sup>102</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām*..., op. cit., str. 40.

<sup>103</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 33.

<sup>104</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 43.

<sup>105</sup> Naṣīb Maḥfūz, *al-Liṣṣ wa al-kilāb*, Miṣr, Maktaba Miṣr, str. 8.

<sup>106</sup> Nagib Mahfuz, *Lopovi i psi*, preveo Mehmed Kico, Sarajevo, Šahinpašić, Biblioteka džepna knjiga, 2007, str. 102.

<sup>107</sup> Imenička fraza «жданput, nekad, jednom i sl.» samostalno se najčešće upotrebljava u funkciji priloške označke za učestalost ili način. Također, množina ove riječi upotrebljava se u istoj funkciji: «مرَّةً ا» «više puta, često». Pored nje, isto se ponašaju i fraze: «ponekad...a ponekad» i «nekad...a nekad».

<sup>108</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām*..., op. cit., str. 17.

<sup>109</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 9.

<sup>110</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 21.

<sup>111</sup> Vidi: Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic: A Comprehensive Grammar*..., op. cit., str. 158.

<sup>112</sup> Muḥammad Ḥusayn Haykal, *Zaynab*..., op. cit., str. 152.

*On danonoćno žuri.*

Složene imeničke fraze «ليلاً ونهاراً، ليلاً نهاراً، ليلاً ونهاراً» danonoćno, dan-noć u poziciji su priloške oznake za vrijeme. Sastoje se od dvije imeničke fraze koje se pojavljuju u akuzativu, bez određenog člana i bez nunacije, odnosno sa nunacijom.

U dosadašnjem razmatranju imeničke fraze bavili smo se imeničkim frazama koje se sastoje od imenice i člana ili drugog determinatora. U nastavku ćemo navesti još nekoliko primjera u kojima imenička fraza ima različite modifikatore:

وَمَضَى بِهِ أَخْرُهُ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَى الْأَزْهَرِ، فَقَدِمَ إِلَى أُسْتَادِهِ الَّذِي عَلِمَهُ مَبَادِئُ الْفِقْهِ وَالنَّحْوِ سَنَةً كَامِلَةً.<sup>114</sup>

*Poslije toga ga odvede u Azhar i predstavi profesoru, koji ga je cijelu tu godinu podučavao u vjerskom pravu i gramatici.<sup>115</sup>*

*Onda ga brat odvede na al-Azhar i predstavi ga svome profesoru koji ga je cijelu godinu dana uvodio u osnove fikha i gramatike.<sup>116</sup>*

فَأَشَارَ بِأَنْ يَبْقَى حَيْثُ هُوَ سَنَةً أُخْرَى، ...<sup>117</sup>

*... pa je savjetovao da ostane još jednu godinu.<sup>118</sup>*

*... pa je savjetovao da dječak ostane još jednu godinu.<sup>119</sup>*

...بَعْدَ أَنْ عَادَ إِلَيْهَا وَقَدْ غَابَ عَنْهَا سَنَةً يَرَاسِيَّةً كَامِلَةً.<sup>120</sup>

*... poslije cijele školske godine odsustvovanja.<sup>121</sup>*

*... iako se vratio u selo nakon cijele školske godine.<sup>122</sup>*

ثُمَّ أُضِيفَتِ إِلَى أَصْوَاتِ النِّسَاءِ هَذِهِ أَصْوَاتُ أُخْرَى سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، ...<sup>123</sup>

<sup>113</sup> Karyn C. Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic...*, op. cit., str. 294.

<sup>114</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 94.

<sup>115</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 89.

<sup>116</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 96.

<sup>117</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 49.

<sup>118</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 43.

<sup>119</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 53.

<sup>120</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 178.

<sup>121</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 194.

<sup>122</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 188.

<sup>123</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 155.

Zatim se glasovima žena u neko doba dana pridružiše glasovi nosača...<sup>124</sup>

Zatim se u neko doba dana glasovima žena pridružiše glasovi nosača...<sup>125</sup>

Imeničke fraze سَنَةً بِرَاسِيَّةً كَامِلَةً وَسَاعَةً مِنْ نَهَارٍ، سَنَةً أُخْرَى، سَنَةً كَامِلَةً iz prethodnih primjera sastoje se od imenice i modifikatora i u funkciji su priloške oznake za vrijeme.

## 2.2.1 Genitivna veza

Na kraju razmatranja imeničke fraze, spomenut ćemo i genitivnu vezu kao svojevrsnu imeničku frazu koja se upotrebljava u funkciji priloške oznake za vrijeme. Na prvom mjestu spomenut ćemo vezu u kojoj su konstituenti dvije imenice, a zatim pojasniti situaciju priloške oznake:

...وَلَا إِنْ سَارَقُونَ يَسْرُقُ مَا يُوْضَعُ بَيْنَ يَدَيْهِمَا مِنَ الطَّعَامِ وَفِتَّ الْعَدَاءِ،...<sup>126</sup>

... *što je kralj jela koja su im pripremana za ručak...*<sup>127</sup>

... *i zato što je lopuža koji krade najbolju hranu što se donosi obojici za vrijeme ručka...*<sup>128</sup>

Podvučena priloška oznaka وَفِتَّ الْعَدَاءِ jest genitivna veza sastavljena od dvije imeničke fraze, koje zajedno sačinjavaju jednu cjelinu, frazu u funkciji priloške oznake za vrijeme. U nastavku ćemo navesti još nekoliko primjera u kojima se pojavljuje genitivna veza:

...لَكِنَّمْ سَوْفَ تُخْبِرُونَ أَبْنَاءَكُمْ عَنِ الْمَرْأَةِ الَّتِي قَاتَتْ حَبِيبَهَا لَيْلَةً عُزْسِيَّهَا.<sup>129</sup>

...ali ćete svojoj djeci pripovijedati o ženi koja je ubila dragog na dan vlastite svadbe.<sup>130</sup>

وَمِنْهَا الْمَسْحُرُونَ الَّذِينَ يَعِيشُونَ تَحْتَ الْمَاءِ بِيَاضِ النَّهَارِ وَسَوَادِ اللَّيلِ،...<sup>131</sup>

...začarane duše što žive pod vodom za bjeline dana i noćne tmine,...<sup>132</sup>

<sup>124</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 161.

<sup>125</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 160.

<sup>126</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 40.

<sup>127</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 32.

<sup>128</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 44.

<sup>129</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida*..., op. cit., str. 36.

<sup>130</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi*..., op.cit., str. 61.

<sup>131</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 17.

<sup>132</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 9.

...začarana stvorenja koja žive pod vodom dok je dnevne svjetlosti i za vrijeme mrkle noći...<sup>133</sup>

وَالشَّيْخُ يَعْدُ وَيَرُوحُ وَيَجْلِسُ إِلَى أَصْحَابِهِ أَخْرَ النَّهَارِ وَأَوَّلَ اللَّيلِ.<sup>134</sup>

*... a otac je, nakon ručka odlazio da krajem dana i početkom noći sjedi sa svojim prijateljima.*<sup>135</sup>

*... a šejh je poslije ručka odlazio da sjedi s prijateljima, pred akšam i u rane večernje sahate.*<sup>136</sup>

...وَأَنْ عَلَيْهِ أَنْ يَتَهَيَا لِلسَّقَرِ إِلَى الْإِسْكُنْدَرِيَّةِ ظُهْرَ الْغَدَرِ.<sup>137</sup>

*...te da mora da se pripremi za odlazak u Aleksandriju, sutra popodne.*

لَكِنْ، أَنَادِيَةً كُنْتِ أَيَّامَ الْخَرِيفِ...<sup>138</sup>

*Ali, da li zaista ujesen ridaš,...*<sup>139</sup>

لِمَّاذَا لَمْ تَتَحَرَّكْ بِنَا مَسَاءً أَمْسِ...<sup>140</sup>

*Zašto nas nisi povezao sinoć...<sup>141</sup>*

Fraze iz prethodnih primjera u funkciji su priloške oznake za vrijeme.

Jedna od karakteristika genitivne veze je i upotreba neodređenih zamjenica na mjestu prvog člana. U priloškim konstrukcijama genitivne veze često se upotrebljavaju slijedeće zamjenice: **كُلُّ** «sav, sva, svo, sve i sl.», **بَعْضٌ** «neki, neka, neko, nešto i sl.» i **أَيُّ - أَيْةٌ** «bilo koji/koja», kao npr.:

إِمْرَأَةٌ مُتَانِقَةٌ لَا تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسَ كُلَّ يَوْمٍ عَلَى زَيْ جَمِيلٍ،...<sup>142</sup>

*Žena sa stilom samo želi da sunce svakog dana obasja neku lijepu modnu kreaciju...*

Genitivna veza گل بیوم u funkciji je priloške oznake za vrijeme. U slijedećim primjerima pojavljuje se višečlana genitivna veza:

<sup>133</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 21.

<sup>134</sup> Tāhā Husayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 82.

<sup>135</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 76.

<sup>136</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 84.

<sup>137</sup> Tāhā Husayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 269.

<sup>138</sup> Ġubrān Halīl Ġubrān, *Dam ‘a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 49.

<sup>139</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh...*, op. cit., str. 141.

<sup>140</sup> Ǧassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit. str. 61.

<sup>141</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na sunču*..., op. cit., str. 76.

<sup>142</sup> Muṣṭafā Ṣādiq al-Rāfi‘ī, *Kitāb al-masākīn*..., op. cit., str. 115.

Gdje si bio svo ovo vrijeme?<sup>144</sup>

وَكَمْ نَزَلَ عَنْ طَعَامِهِ الَّذِي كَانَ يُحْمِلُ إِلَيْهِ مِنْ الْبَيْتِ ظُهْرَ كُلِّ يَوْمٍ،...

Koliko puta se odrekao ručka koji su mu donosili od kuće i davao pomoćniku,...<sup>146</sup>

... dječak se često odričao ručka koji su mu svakodnevno oko podneva donosili od kuće...<sup>147</sup>

U dva prethodna primjera, genitivne veze ظُهْرَ كُلِّ يَوْمٍ i كُلَّ هَذَا الْوَقْتِ u funkciji su priloške oznake za vrijeme. U drugom navedenom primjeru u jednom od prijevoda priloška oznaka za vrijeme iz arapskog jezika nije prevedena priloškom oznakom za vrijeme.

U genitivnoj vezi koja ima funkciju priloške oznake za vrijeme u modernom standardnom arapskom jeziku evidentna je i upotreba jedne od *pet specifičnih imenica*,<sup>148</sup> npr:

لَفْدُ اسْتَطَاعَ ذَاتَ يَوْمٍ أَنْ يَقُودَ سَيَارَةً مَاءِ أَكْثَرَ مِنْ سِتَّ سَاعَاتٍ...

Jednog dana pošlo mu je za rukom da upravlja golemom cisternom za vodu više od šest sati...<sup>150</sup>

<sup>143</sup> Ǧassān Kānāfānī, *Riġāl fī al-šams...*, op. cit. str. 63.

<sup>144</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 78.

<sup>145</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 41.

<sup>146</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 34.

<sup>147</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 44.

<sup>148</sup> Radi se o imenicama koje svoj padežni nastavak, zavisno od funkcije u rečenici, realizuju fonološkim procesom duženja vokala. Neke od tih imenica su: أَبْ «otac», حَمْ «punac» itd. Imenica o kojoj je ovdje riječ je ذُو (za muški rod) «vlasnik, posjednik», ali označava i spontanost i neodređenost onda kada se pojavljuje u ženskom rodu unutar konstrukcije koja ima vremensko značenje. Primjeri priloških oznaka za vrijeme u kojima se pojavljuje imenica ذات veoma su česti u korištenom korpusu. Međutim, važno je napomenuti i to da se imenica ذات pojavljuje i kao apozicija imenice sa vremenskim značenjem u sklopu prijedložne fraze, precizirajući vrijeme dešavanja radnje. U tom slučaju, gore navedeni primjer imao bi ovakvu strukturu: في اليوم ذاته «istog dana». Takoder, na sličan način i veoma često upotrebljava se imenica pridjevskog značenja u arapskom jeziku نفس «isti, ista, isto», npr: في اليوم نفسه «istog dana».

<sup>149</sup> Ǧassān Kānāfānī, *Riġāl fī al-šams...*, op. cit. str. 38.

<sup>150</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 50.

## 2.3 PRIDJEVSKA FRAZA

Pridjevi kao nesamostalne riječi uglavnom stoje uz imenice i određuju ih po nečemu. Pored te primarne uloge atributa, pojavljuju se vršeći i druge funkcije na sintaksičkom nivou. Jedna od tih funkcija je funkcija priloške oznake za vrijeme, npr.:

وَأَخِيرًا قَالَ لَا هُنَّ...<sup>151</sup>

Naposljetku kaza stenući: ...<sup>152</sup>

حَسْلَثٌ حَدِيثًا عَلَى الْجِنْسِيَّةِ.<sup>153</sup>

Nedavno sam dobio državljanstvo.

U ovoj kategoriji priloških konstrukcija posebna pažnja posvećena je odnosnim pridjevima u arapskom jeziku, a kojima se, u kontekstu priloške oznake, pridaje više pažnje nego običnim pridjevima.

اللْجَنَةُ سَتَعْقُدُ اجْتِمَاعَيْنِ سَنَوِيًّا.<sup>154</sup>

Komitet će održavati dva sastanka godišnje.

Pridjevska fraza sa vremenskim značenjem «سَنَوِيٌّ» «godиšnji» u funkciji je priloške oznake za vrijeme glagola «تَعْقُدُ» «održavati». K. C. Ryding ne pravi razliku između ove vrste riječi i imenica, pa pridjeve ove vrste ubraja u imenice.<sup>155</sup> S druge strane, u gramatici E. Badawija, M. G. Cartera i A. Gullya, kao jedan od najproduktivnijih načina izražavanja priloške oznake za vrijeme navodi se upravo ovaj, putem odnosnih pridjeva. Samim tim napravljena je razlika među vrstama riječi.<sup>156</sup> Pored toga, primjeri takve vrste grupisani su na jednom mjestu, a među njima pronalazimo priloške konstrukcije kao što su npr: حالياً «momentalno», يومياً «svakodnevno», أسبوعياً «sedmično» i sl.<sup>157</sup>

<sup>151</sup> Ǧassān Kānāfānī, *Riġāl fī al-šams...*, op. cit. str. 55.

<sup>152</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 69.

<sup>153</sup> Karin Christina Ryding, *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic...*, op. cit., str. 293.

<sup>154</sup> Ibid., str. 293. Primjer je preuzet iz navedene gramatike.

<sup>155</sup> Ibid., str. 291.

<sup>156</sup> Vidi: Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic...*, op. cit. str. 163.

<sup>157</sup> Ibid., Ovdje zapažamo da su navedene priloške oznake ograničene samo na vrijeme. Međutim, ove priloške konstrukcije su, u njihovom osnovnom značenju, konstrukcije što označavaju učestalost i način, jer odgovaraju na pitanje *kako i koliko često*.

### 2.3.1 Particip

Particip podrazumijeva glagolski pridjev koji, pored nekih glagolskih, sadrži i osobine pridjeva. Participi se najčešće koriste kao imenice i mogu vršiti različite sintaksičke funkcije u rečenici. Kada se upotrebljavaju u funkciji priloške oznake, imaju sve gramatičke karakteristike pridjeva, a od imenica se razlikuju na morfološkom i semantičkom nivou. U slijedećim primjerima, analizirat ćemo nekoliko participa u funkciji priloške oznake za vrijeme:

وَيَتَحَدَّثُ بِهِ دَائِنًا إِلَى مَنْ أَرَادَ أَنْ يَسْمَعَ لَهُ وَمَنْ لَهُ يُرَدُّ.<sup>158</sup>

*Pričao je o tome i onom ko hoće da čuje o tome i onom ko neće.*<sup>159</sup>

*... i neumorno je o tome pričao onome ko je htio slušati, ali i onome kome nije bilo do toga.*<sup>160</sup>

U ovome slučaju, u prvom prijevodu izostavljen je pridjev  **دائم** «konstantan, stalan», dok je u drugom prijevodu arapska priloška oznaka za vrijeme prevedena priloškom oznakom za način «neumorno». Prijevod koji smo sami priredili, a koji odražava prilošku oznaku za vrijeme iz izvornika, glasi: *Uvijek je pričao o tome, i onom ko je htio da sluša i onom kome to nije odgovaralo.*

Iako je navedeni primjer particip prve glagolske vrste, izuzetak nisu ni ostale vrste, a slijedeći primjeri to i potvrđuju:

وَطَلَبْتُ إِلَى النَّمْلَيْ أَنْ يَقُومُ مُبَكِّرًا فَيَدْهَبَ مَعَ صُغْرَى الْفَتَيَاتِ يَجْمَعُ لَهَا حُضَارَ الْغَيْظِ.<sup>161</sup>

*Tražila je, zbog ugodžaja, da ustane rano i sa malim djevojčicama ode da joj ubere povrće iz bašte.*

فَهُمُ الْفَتَيْ - وَلَكِنْ مُتَأَخِّرًا - أَنْ لَطْفِي السَّيِّدَ لَمْ يَرْضَ قَطُّ عَنْ هَذِهِ الْفُصُولِ...<sup>162</sup>

*Dječak je shvatio, ali kasno, da gospodin Lutfi nikako nije zadovoljan ovim poglavljima...*

Participi  **مُتَأَخِّرًا** i  **مُبَكِّرًا** su u funkciji priloške oznake za vrijeme. Pojavljuju se iza glagola, u akuzativu, u jednini i bez određenog člana, kao što je to slučaj kod imenica i pridjeva.

<sup>158</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 144.

<sup>159</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 149.

<sup>160</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 150.

<sup>161</sup> Muḥammad Ḥusayn Haykal, *Zaynab...*, op. cit., str. 183.

<sup>162</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 234.

## 2.4 PRIJEDLOŽNA FRAZA

Prijedložna fraza jedna je od konstrukcija koje se prilaže uz glagole da ih modificiraju ili komplementiraju. Sastoji se od upravnog člana, odnosno prijedloga i neke druge fraze kao komplementa.

### 2.4.1 Pravi prijedlog kao upravni član

Pravi prijedlozi su nepromjenljiva vrsta riječi. S obzirom na to da prijedlozi regiraju komplement u genitiv, komplementi prijedloga su redovito u genitivu, bez obzira da li se to odražava na njihov oblik ili ne. U slijedećim primjerima prikazat ćemo prijedložne fraze u čijim strukturama su različiti pravi prijedlozi, a koje su u funkciji priloške oznake za vrijeme:

لَوْ أَقْبَثُ الْأَجْسَادُ هُنَا لَاكْتُشِفَتْ فِي الصَّبَاحِ وَلَدُقْتُ بِإِشْرَافِ الْحُكُومَةِ.<sup>163</sup>

Ako bih ovdje bacio tijela ujutro bi ih otkrili i bila bi sahranjena o državnom trošku.<sup>164</sup>

وَكَانَا يَتَحَدَّثَانِ عَمَّا يَتْوَبَّانِ عَمَلَهُ بِاللَّيْلِ.

Razgovarali su o onome što namjeravaju uraditi naveče.

وَكُنْتُ أَعِدُّهَا فِي الْمَسَاءِ إِلَى الْحَظِيرَةِ...

Uvečer sam je vraćao u obor,...<sup>167</sup>

فَالطَّبِيعَةُ الَّتِي ابْسَمَتْ فِي الرَّبِيعِ وَضَجَّكَتْ فِي الصَّيْفِ وَتَأَوَّهَتْ فِي الْخَرِيفِ تُرِيدُ أَنْ تُبَكِّيَنِي الْآنِ،...

Priroda koja se osmehivala u proljeće, koja se smijala u ljeto i uzdisala u jesen, sad hoće da placi...<sup>169</sup>

خَلَّني وَشَأْنِي وَأَخْلَامِي وَاصْبِرْ إِلَى الْعَدِ...

Ostavi me samoga sa svojim snovima i do sutra se strpi,...<sup>171</sup>

<sup>163</sup> Ḥassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams...*, op. cit. str. 71.

<sup>164</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 86.

<sup>165</sup> Muḥammad Husayn Haykal, *Zaynab...*, op. cit., str. 62.

<sup>166</sup> Ĝubrān Ḥalīl Ĝubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 58.

<sup>167</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi...*, op.cit., str. 110.

<sup>168</sup> Ĝubrān Ḥalīl Ĝubrān, *Dam'a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 49.

<sup>169</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh....*, op. cit., str. 141.

<sup>170</sup> Ĝubrān Ḥalīl Ĝubrān, *Dam'a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 79.

<sup>171</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh....*, op. cit., str. 172.

وَلِكُنْ هَذِهِ الْمَرَّةَ دَخَلَ وَهُوَ يَحْسُنُ بِحُزْنٍ وَسُرُورٍ فِي آنِ وَاحِدٍ،...<sup>172</sup>

Ali ovoga puta je ušao istovremeno osjećajući i tugu i radost,...

Prijedložne fraze iz ،في آنِ وَاحِدٍ i إِلَى الْعَدْ ،في الْخَرِيفِ ،في الصَّيْفِ ،في الرَّبِيعِ ،في الْمَسَاءِ ،بِاللَّيلِ ،في الصَّبَاحِ prethodnih primjera, u funkciji su priloške oznake za vrijeme.

Imenica u imeničkoj frazi koja je komplement prijedloga može imati svoje modifikatore i determinatore, pa u tom slučaju komplement prijedloga biva višečlana fraza, npr:

مَا الَّذِي يُضْحِكُكُمْ فِي هَذَا الصَّبَاحِ؟<sup>173</sup>

Šta vam je smiješno jutros?<sup>174</sup>

وَلِكُنْ خَاطِرَةُ الْأَسَى تَعْنَى فُؤَادَ الْجَرَلَ كَمَا تَعْنَى السَّحَابَةُ الصَّغِيرَةُ وَجْهُ الْقَمَرِ فِي لَيْلَةِ صَافِيَةِ السَّمَاءِ.<sup>175</sup>

Međutim, laka bol prekrivala je njegovo veselo lice kao što oblačić prekriva mjesec u noći čistog neba.<sup>176</sup>

ثُمَّ جَرَى عَرَضًا ذِكْرُ الْفَتَى بَعْدَ أَنْ مَضَى عَلَى وُصُولِ الْأَسْرَةِ وَقْتٌ غَيْرُ قَصِيرٍ،...<sup>177</sup>

Neko je slučajno spomenuo mladića, pošto je prošlo dosta vremena otkako je porodica stigla.<sup>178</sup>

Pošto prođe podosta vremena otkako je porodica stigla i neko spomenu mladića.<sup>179</sup>

فِي طَرِيقِ عَوْدَتِي سَاجِلِسُ عِنْدَكِ سَاعَةً،...<sup>180</sup>

U povratku ću sjediti kod tebe sat vremena,...<sup>181</sup>

Fraze iz في طَرِيقِ عَوْدَتِي i عَلَى وُصُولِ الْأَسْرَةِ ،في لَيْلَةِ صَافِيَةِ السَّمَاءِ ،في هَذَا الصَّبَاحِ prethodnih primjera u funkciji su priloške oznake za vrijeme, a podvučene fraze iz dva posljednja primjera ukazuju na to da konstrukcija priloške oznake za vrijeme ne mora sadržavati riječ sa vremenskim značenjem ukoliko sama po sebi ukazuje na vrijeme odvijanja radnje.

<sup>172</sup> Muḥammad Ḥusayn Haykal, *Zaynab*..., op. cit., str. 148.

<sup>173</sup> Ḡassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit. str. 64.

<sup>174</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 78.

<sup>175</sup> Naġib Mahfūz, *Bayna al-qasrayni*..., op. cit., str. 228.

<sup>176</sup> Nedžib Mahfuz, *Put između dva dvorca*..., op. cit., str. 359.

<sup>177</sup> Ṭāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām*..., op. cit., str. 211.

<sup>178</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 245.

<sup>179</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 232.

<sup>180</sup> Ḡassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 65.

<sup>181</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 79.

U slijedećem primjeru prikazana je konstrukcija u kojoj se riječ sa vremenskim značenjem ponavlja, a o kojoj je ranije bilo govora:

وَمِنْ وَقْتٍ إِلَى آخَرَ كَانَتِ الصَّيْلَةُ تَقْفُ وَتَقْتَحُ الْكُوَّةَ الصَّغِيرَةَ...<sup>182</sup>

*Djevojka je povremeno ustajala, otvarala prozorčić,...*<sup>183</sup>

Riječ je o jednoj ustaljenoj konstrukciji, kako u arapskom tako i u bosanskom jeziku. Prijevodni ekvivalent u bosanskom jeziku u ovom slučaju je jedna riječ. Kako bismo odrazili strukturu arapske fraze, navest ćemo vlastiti prijevod: *s vremenama na vrijeme*. Još neke od ustaljenih fraza koje se koriste u istoj funkciji, a navode ih E. Badawi, M. G. Carter i Adrian Gully su: من حين في بعض الأحيان; من حين لحين «s vremenama na vrijeme» te u istom značenju «إلى حين katkad, ponekad»; <sup>184</sup> «u isto vrijeme»; «في الوقت الحالي»; <sup>185</sup> «u davna vremena»; «في فترة ما»; «u neka doba»; itd.

#### 2.4.2 Sekundarni prijedlog kao upravni član

*Sekundarni prijedlozi* prepoznatljivi su po tome što imaju zadnji vokal u akuzativu, nemaju nunaciju i nemaju određeni član.<sup>186</sup> Riječ koja se pojavljuje iza sekundarnog prijedloga je komplement i pojavljuje se u genitivu. Upotreba ove konstrukcije prikazana je u slijedećim primjerima:

...وَلَا يُمْكِنُنِي أَنْ أَهْبَطُ كُلَّتِي لِأَنَّ اللَّهَ أَعْطَاهَا إِلَيَّ حِبِّي قَبْلَ مَعْرَفَتِي حِبِّي.

*...ali mu se cijelim bićem ne mogu dati, jer me je Gospod mome dragom dao i prije nego što sam ga upoznala.*<sup>188</sup>

فَذَكَرَهُمْ يَحْتَاجُ الْخَيْرُ بَلْ انْقَضَاءُ أَيَّامِ الشَّتَاءِ الطَّوِيلَةِ...

*Većini je bio potreban pozajmljeni hljeb već prije isteka duge zime,*<sup>190</sup> ...<sup>190</sup>

<sup>182</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida*..., op. cit., str. 41.

<sup>183</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi*..., op.cit., str. 72.

<sup>184</sup> O načinu upotrebe riječi نَفْس bilo je govora na stranici br. 18.

<sup>185</sup> Elsaid Badawi, Michael G. Carter i Adrian Gully, *Modern Written Arabic*..., op. cit. str. 173.

<sup>186</sup> Nazivaju se, također, *prijedlozi izvedeni od imenica*. Vidi: Teufik Muftić, *Gramatika arapskog jezika*..., op. cit., str. 342.-344.

<sup>187</sup> Čubrān Halil Čubrān, *Dam'a wa ibtisāma*..., op. cit., str. 94.

<sup>188</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh*..., op. cit., str. 190.

<sup>189</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida*..., op. cit., str. 39.

<sup>190</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi*..., op.cit., str. 67.

Ono što je specifično za prijedlog قَبْلَ jestе pojavljivanje uz česticu اُنْ, kada služi kao veznik zavisne vremenske rečenice. U nastavku je prikazana upotreba i drugih sekundarnih prijedloga:

وَكَانَ وَإِنْقَا أَنَّ إِنْ كَشَفَ وَجْهَهُ أَنْثَاءَ اللَّيْلِ أَوْ أَخْرَجَ أَحَدَ أَطْرَافِهِ مِنَ الْلِّحَافِ، فَلَا بُدَّ مِنْ أَنْ يَعْبَثَ بِهِ عَفْرِيْتُ مِنْ الْعَقَارِيْتِ  
الكثير...<sup>191</sup>

... vjerovao je da će, ako otkrije lice ili bilo koji dio tijela, postati pljen jednog od mnogih zlih duhova...<sup>192</sup>

... jer je vjerovao da će, ukoliko noću otkrije lice ili izvuče neki ud ispod pokrivača, neizbjegno postati pljen jednoga od mnogih zlih džina...<sup>193</sup>

وَأَنْثَاءَ عَوْدِيْهِمْ كَائِنُ الْطَّرِيقُ تَبَدُّو بِيَضَاءِ صَلَدَةِ...<sup>194</sup>

Kad su bili u povratku put je izgledao bijel i tvrd,...<sup>195</sup>

وَمُنْذُ ذَلِكَ الْوَقْتِ هَجَرَ الصَّبَيُّ مَجْلِسَهُ ذَلِكَ مِنَ الْغُرْفَةِ أَنْثَاءَ النَّهَارِ...<sup>196</sup>

Od tog vremena dječak je napustio svoje mjesto na kojem je sjedio danju u sobi...<sup>197</sup>

Tada mladić napusti mjesto na kome je sjedio tokom dana...<sup>198</sup>

بَعْدَ أَسَابِيعَ، دَعَانَا طَلَالٌ وَصَدِيقَهُ لِحُضُورِ حَفْلَةِ غَنَائِيْةِ...<sup>199</sup>

Nekoliko sedmica kasnije, Talal i njegova prijateljica nas pozvaše na koncert...<sup>200</sup>

لَمْ يَكُنْ لَّكَ بَعْدَ نَفْطَةً مُعَيَّنَةً إِلَّا أَنْ شَيَّرَ فِي طَرِيقٍ لَا تَعْرِفُ سَبَبًا لِسَيْرِكَ فِيهِ،...<sup>201</sup>

Poslije određene tačke, ne preostaje ti ništa drugo sem hoda putem za koji ne znaš zašto nijime hodiš,...

Prijedložne fraze بَعْدَ نَفْطَةً مُعَيَّنَةً وَبَعْدَ أَسَابِيعَ، أَنْثَاءَ النَّهَارِ، أَنْثَاءَ عَوْدِيْهِمْ u funkciji su priloške oznake za vrijeme. Kao što je to slučaj kod prijedloga قبلَ, i prijedlog بَعْدَ se često upotrebljava sa česticama

<sup>191</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 14.

<sup>192</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 7.

<sup>193</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 19.

<sup>194</sup> Ḍālīl fī al-ṣams..., op. cit., str. 38.

<sup>195</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 50.

<sup>196</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 159.

<sup>197</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 168.

<sup>198</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 166.

<sup>199</sup> Ḥannān al-Šayḥ, *Hikāya Zahra*, al-ṭab‘a al-ṭāniya, Bayrūt, Dār al-’ādāb, 1989, str. 112.

<sup>200</sup> Hanan al-Šejh, *Zehrina priča*, preveo Esad Duraković, Sarajevo, Zid, Biblioteka Arabica: 1998, str. 88.

<sup>201</sup> Muḥammad Husayn Haykal, *Zaynab*..., op. cit., str. 148.

ما i kada uvodi vremensku rečenicu. Specifičnost prijedloga je njihova upotreba u formi deminutiva, pri čemu se pojavljuju i kao priloške konstrukcije, npr.:

وَرَغْمَ أَنْ خُيوطَ الْأَمْلِ الَّتِي نَسَجَتْ فِي صُدُورِهِ أَحَلَّا مَا كَبَارَ أَنْ تَقْطَعَ، قُبَّلَ لَحْظَاتٍ، دَاهِلَ دُكَانَ الرَّجُلِ السَّمِينِ.<sup>202</sup>

...iako su se niti nade koje su u njegovim grudima tkale velike snove pokidale prije koji trenutak u dućanu debelog čovjeka.<sup>203</sup>

فَابْتَسَمَ الْفَقِيرُ ابْتِسَامَةً الزَّهْرَةِ الدَّابِلَةِ بِعِنْدِ الْمَطَرِ وَرَاحَ مُسْرِعًا...<sup>204</sup>

*Siromah se osmjejnu poput uvehla cvijeta poslije kiše i užurbano ode.*<sup>205</sup>

Prijedložne fraze بِعِنْدِ الْمَطَرِ i قُبَّلَ لَحْظَاتٍ u funkciji su priloške oznake za vrijeme. Kako bismo što vjernije odrazili strukturu arapske prijedložne fraze, priredili smo vlastiti prijevod drugog primjera: *Siromah se osmjejnu kao uvehli cvijet netom poslije kiše i užurbano ode.*

U okviru razmatranja sekundarnih prijedloga spomenut ćemo i prijedloge koji imaju značenje društva ili pratnje:

ثُمَّ يَعُودُ مَعَ الظَّهَرِ أَوْ مَعَ الْمَسَاءِ قَيْمِيدُ ذَلِكَ كُلُّهُ عَلَى زَوْجِهِ...<sup>206</sup>

*Zatim, u podne ili uveče, on se vraćao i ponavljao sve to svojoj ženi...*<sup>207</sup>

... a onda se u podne ili uvečer vraćao i o svemu pričao ženi...<sup>208</sup>

وَكَانَ يَوْمُ السَّبْتِ، فَاسْتِيقَطَ الصَّبَّيُّ مَعَ الْفَجْرِ،...<sup>209</sup>

*Sjutradan, u subotu, dječak se probudi zorom...*<sup>210</sup>

*U subotu, dječak se probudi zorom...*<sup>211</sup>

<sup>202</sup> Ǧassān Kānāfānī, *Riġāl fī al-šams...*, op. cit., str. 25.

<sup>203</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 37.

<sup>204</sup> Čubrān Halīl Čubrān, *Dam 'a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 44.

<sup>205</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh....*, op. cit., str. 138.

<sup>206</sup> Tāhā Husayn, *al- 'Ayyām...*, op. cit., str. 181.

<sup>207</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 199.

<sup>208</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 192.

<sup>209</sup> Tāhā Husayn, *al- 'Ayyām...*, op. cit., str. 93.

<sup>210</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 87.

<sup>211</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 94.

U prvom primjeru, prisutne su dvije koordinirane prijedložne fraze. Upravni član u obje fraze je prijedlog ﴿sa, s﴾,<sup>212</sup> a imeničke fraze sa vremenskim značenjem su njegovi komplementi. Prijedložne fraze u oba primjera u funkciji su priloške oznake za vrijeme. U analizi ovakvih konstrukcija kod arapskih gramatičara, prijedlog se smatra prvim članom genitivne veze<sup>213</sup>.

---

<sup>212</sup> Ovdje je važno naglasiti da jedna grupa autora prijedlog ﴿sa ubraja u prave prijedloge, dok drugi smatraju da je riječ o sekundarnom prijedlogu.

<sup>213</sup> Sulaymān Fayād, *al-Naḥw al-‘aṣrī: Dalīl mabsūt li qawa ‘id al-luğā al-‘arabiyya...*, op. cit., str. 132.

### 3 ZAVISNA REČENICA U FUNKCIJI PRILOŠKE OZNAKE ZA VRIJEME

Zavisna vremenska rečenica vrši funkciju priloške oznake za vrijeme i modifcira predikat nadređene rečenice. Na osnovu vremenskog odnosa radnji vremenske i nadređene rečenice, moguće je razlikovati više vremenskih značenja zavisne rečenice. Osnovne vrste zavisne rečenice u funkciji priloške oznake za vrijeme su rečenice u kojima je vremenski odnos radnji istovremen, sukcesivan ili iterativan. U prvom dijelu ovoga poglavlja govorit ćemo o ova tri tipa vremenskih odnosa između nadređene i zavisne rečenice, sa posebnim osvrtom na rečenicu stanja u arapskom jeziku. Drugi dio smo posvetili značenju direktivnog/ablativnog kretanja u vremenskoj rečenici.

#### 3.1 ZAVISNA REČENICA U ZNAČENJU ISTOVREMENOSTI

Simultanost, odnosno istovremenost, jeste odnos u kojem se radnje glavne i zavisne rečenice odvijaju istovremeno. Da bi se iskazao odnos istovremenosti, vremenska rečenica treba da bude uvedena odgovarajućim subordinatorima kojima se iskazuje istovremenost. U sljedećim primjerima bit će prikazan odnos istovremenosti među radnjama nadređene i subordinirane vremenske rečenice:

وَكُنْتُ دَنَسَةً وَدَنِيئَةً أَمَّا نَفْسِي وَأَمَّا اللَّهِ عِنْدَمَا كُنْتُ أَشْبَعُ جَوْفِي مِنْ خَيْرٍ أَتِهِ...<sup>214</sup>

*Bila sam prljava sama sebi i pred Bogom onda kada sam se hrnila njegovim darovima...*<sup>215</sup>

Zavisna rečenica iz ovoga primjera uvedena subordinatorom عِنْدَمَا «kada, onda kada» u funkciji je priloške oznake za vrijeme glagola كَانَ «biti» u nadređenoj rečenici. U ovome primjeru zavisna rečenica se nalazi na drugom mjestu, dok u sljedećim primjerima to nije slučaj:<sup>216</sup>

وَبَيْنَمَا كَانَ صَاحِبُنَا يَرْشُو وَيَرْتَشِي، وَيَخْضَعُ وَيُخْضَعُ، كَانَ الْقُرْآنُ يُمْحَى مِنْ صَدْرِهِ آيَةً وَسُورَةً سُورَةً...<sup>217</sup>

I dok je naš dječak davao i prinošao mito, varao i bio varan, Kur'an je nestajao iz njegovog pamćenja, stih po stih, poglavje po poglavje...<sup>218</sup>

<sup>214</sup> Čubrān Halīl Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 16.

<sup>215</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi...*, op.cit., str. 21.

<sup>216</sup> Zavisna rečenica stavljaju se na prvo mjesto uglavnom radi isticanja.

<sup>217</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām...*, op. cit., str. 42.

<sup>218</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 35.

I dok je dječak tako davao i uzimao mito, varao a bio i sam varan, Kur'an se izbrisala iz njegove glave, - sve ajet po ajet, sura po sura...<sup>219</sup>

وَبِئْمَا كَانَ الشَّيْءُ يَنْضَى فِي دُرْسِهِ كَانَ الْأَزْمَرُ يَسْتَقِظُ شَيْئًا فَشَيْئًا...<sup>220</sup>

I dok je profesor nastavlja svoje predavanje, Azhar se postepeno budio...<sup>221</sup>

I dok je profesor nastavlja predavati, al-Azhar se polako rasanjivao...<sup>222</sup>

Vremenske rečenice u ovim primjerima subordinirane su veznikom بِئْمَا «dok» i u funkciji su priloške označke za vrijeme glagola «مَحَى» uklanjati, odstranjivati, odagnavati» u prvoj i glagola اسْتَيْقَنَّ «probuditi se» u drugoj rečenici.

وَاحْسَنَ فِيمَا كَانَ يَرْتَقِي الْوَهَادُ الصَّفَرُ، أَنَّهُ وَحِيدٌ فِي كُلِّ هَذَا الْعَالَمِ.<sup>223</sup>

Dok se uspinjava pustom padinom, imao je osjećaj da je jedini čovjek na svijetu.<sup>224</sup>

Vremenska rečenica iz ovoga primjera uvedena je subordinatorom فِيمَا «dok, kada» i u funkciji je priloške označke za vrijeme glagola أَحَسَّ «osjećati». I u slijedećem primjeru zastavljen je odnos istovremenosti:

وَجَيْئَمَا كَانَ فِي الْمَقَرِ سَمِعَ الشُّرْطِيُّ الْقَابِضُ عَلَى ذِرَاعِهِ بِعَذْفٍ يَقُولُ بِصَنْوُطٍ خَفِيْضٍ...<sup>225</sup>

Kad je bio na hodniku, policajac koji ga je snažno držao za nadlakticu čuo je kako govori prigušenim glasom:...<sup>226</sup>

خَلِيلٌ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَتَسَمَّ شَعْرَ رَوْجَتِهِ حِينَ تَخْرُجُ مِنْ الْحَمَامِ...<sup>227</sup>

... učinilo bi mu se kao da miriše kosu svoje supruge dok ona izlazi iz kupatila...<sup>228</sup>

U ovim primjerima, vremenska rečenica je uvedena subordinatorom جِيَّمَا «za vrijeme, kad, dok» i جِيَّنَ «kad, čim, u vrijeme, pri, za vrijeme». Pored drugih oblika zavisnih rečenica u funkciji priloške označke za vrijeme, odnos istovremenosti može se iskazati i rečenicom stanja. U nastavku ćemo navesti primjere rečenice stanja u funkciji priloške označke za vrijeme.

<sup>219</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 46.

<sup>220</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 113.

<sup>221</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 112.

<sup>222</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 116.

<sup>223</sup> Ḥassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 16.

<sup>224</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 28.

<sup>225</sup> Ḥassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 60.

<sup>226</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 75.

<sup>227</sup> Ḥassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 2.

<sup>228</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 15.

لَمْ يَكُنْ مَعِي وَيَدِي تَمَدَّد إِلَى وَجْهِي تَحْفَرُ فِيهِ خَنَادِقَ.<sup>229</sup>

*Nije bio sa mnom kad sam rukama kopala jame po licu.*<sup>230</sup>

Podvučena rečenica stanja u složenoj rečenici ima funkciju priloške oznake za vrijeme, tj. modificuje glagol گَانَ.

كُلَّمَا تَنَفَّسَ رَائِحَةً الْأَرْضِ وَهُوَ مُسْتَلِقٌ فَوْقَهَا...<sup>231</sup>

*Svaki put kad bi udahnuo miris zemlje dok je ležao na njoj, ...*<sup>232</sup>

I ova vremenska rečenica u obliku rečenice stanja ima funkciju priloške oznake za vrijeme glagola شَنَقَسْ «udisati, disati».

---

<sup>229</sup> Hannān al-Šayḥ, *Hikāya Zahra...*, op. cit., str. 116.

<sup>230</sup> Hanan al-Šejh, *Zehrina priča...*, op. cit., str. 91.

<sup>231</sup> Ġassān Kānāfānī, *Riğāl fīt al-śams...*, op. cit., str. 2.

<sup>232</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 15.

### 3.2 ZAVISNA VREMENSKA REČENICA U ZNAČENJU SUKCESIVNOSTI

Sukcesivne zavisne vremenske rečenice su one rečenice čija se radnja vrši prije ili poslije radnje glavne rečenice. U ovoj kategoriji postoje dvije vrste vremenskog odnosa: anteriornost i posteriornost. Anteriornost u složenoj rečenici ukazuje na to da se radnja zavisne rečenice desila prije radnje nadređene rečenice, kao npr.:

وَلِكُنْ لَا تَنْذَكُرْ عَهْدَ النَّخْلَةِ بَعْدَ مَا انْفَضَى وَفَصَلَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ الدَّمْ وَالرَّصَاصُ وَالجُنُونُ.<sup>233</sup>

*Međutim, sad je teško sjetiti se vremena palme, sada kad je sve prošlo i od toga ga razdvajaju krv, olovo i ludilo.<sup>234</sup>*

Podvučena zavisna vremenska rečenica subordinirana je veznikom بَعْدَ مَا «kad, nakon što» i u funkciji je priloške oznake za vrijeme glagola تَذَكَّرْ «sjetiti se». U sljedećem primjeru upotrijebljen je drugi subordinator:

وَلِكِنْيَ أَعْلَمُ أَنَّ الْإِنْسَانَ بَعْدَ أَنْ تَغْلِبَ عَلَى الْيَابَسَةِ طَمَعٌ بِالسَّيَادَةِ عَلَى الْبَحْرِ...

*...ali znam da je čovjek, kad je kopno osvojio, žudio da i morem zagospodari...*<sup>235</sup>

Subordinator vremenske rečenice u ovome primjeru je izraz بَعْدَ أَنْ «kad, nakon što», a rečenica je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola طَمَعٌ «žuditi, željeti».

لَمَّا وَحَدَ الْحُبُّ قَاتَبَنَا وَصَرُّنَا نَتَوَقَّعُ ضَمَّ جَسْمِنَ تَحَوَّلَ فَاتَّبَعْنَا مَدْفُوعًا بِعَوَامِلِ الرَّاجِبِ وَالْوَطَبِيَّةِ.

*Tek što nam ljubav srca sjedini, i očekujući da nam se sjedine tijela u kojima će jedna duša biti, rat te odmami i ti ode zbog dužnosti, zbog rodoljublja.*<sup>236</sup>

Subordinator vremenske rečenice u ovome primjeru je veznik لَمَّا «pošto, kad», a rečenica je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola نَادَى «zvati, pozivati». Ova vrsta rečenice može biti uvedena i subordinatorom إِذْ i إِذَا «kad, kada», npr.:

رَأَنِي زَمِيلِي فِي قَرْبَتِنَا إِذَا كَانَتِ الْفَوَاكِهُ قَدْ يَنْعَثُ.

*Moj drug me posjetio u našem selu kad je već bilo sazrelo voće.*<sup>237</sup>

<sup>233</sup> Naġib Maḥfūz, *al-Liṣṣ wa al-kilāb*..., op. cit., str. 123.

<sup>234</sup> Nagib Mahfuz, *Lopovi i psi*..., op. cit., str. 144.

<sup>235</sup> Čubrān Halil Čubrān, *Dam'a wa ibtisāma*..., op. cit., str. 25.

<sup>236</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh*..., op. cit., str. 118.

<sup>237</sup> Čubrān Halil Čubrān, *Dam'a wa ibtisāma*..., op. cit., str. 26.

<sup>238</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh*..., op. cit., str. 119.

<sup>239</sup> Teufik Muftić, *Gramatika arapskog jezika*..., op. cit., str. 639.

أَنْتَ لَا تَذْكُرُ إِذْ كُنَّا فَلِيلِينَ عِنْدَ اتِّفَاقِنَا إِلَى هُنَا.

*Ti se ne sjećaš kada nas je bilo malo prije našeg preseljenja ovamo.*<sup>240</sup>

Subordinatori vremenskih rečenica su إِذَا i إِذْ, a rečenice su u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola زَارَ «posjetiti» u prvom i glagola ذَكَرَ «spominjati, podsjećati» u drugom primjeru. U slijedećem primjeru, subordinator zavisne rečenice je upitni prilog:

قَدْ تَعَوَّدَ مَتَى دَخَلَ الْكُتَّابَ أَنْ يَخْلُعَ عَبَاءَتَهُ...<sup>241</sup>

*A hodža je bio uobičajio da čim uđe u mekteb, skine svoj plašt...*<sup>242</sup>

*A hodža je imao običaj da pri ulasku u mekteb skida mantil...*<sup>243</sup>

U ovome primjeru radi se o vremenskoj rečenici u kojoj je مَتَى «kad, kada, kad god, ma kada» subordinator sukcesivne vremenske rečenice. Vremenska rečenica je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola تَعَوَّدَ «navići se».

وَقَرَرَ، فِيمَا بَعْدُ، أَنْ لَا يُرْهِقَ رَأْسَهُ قَطْ.<sup>244</sup>

*Odluči poslije da nikada ne bude nepomišljen.*<sup>245</sup>

U ovome primjeru priloške oznake za vrijeme glagola قَرَرَ, riječ je o kombinaciji priloškog relativizatora «فيما» «(u, o) onome što» i imenskog priloga بَعْدُ, tj. relativnoj rečenici. Relativna rečenica obuhvata isto semantičko polje kao i sam prilog.

U nastavku ćemo navesti nekoliko primjera sa značenjem posteriornosti, tj., značenjem koje ukazuje na to da se radnja zavisne vremenske rečenice desila poslije radnje nadređene rečenice. Primjeri koje smo pronalazili u korpusu podrazumijevaju vremenske rečenice uvedene subordinatorom فَلَمْ أَنْ «prije nego (što)», npr:

لَكَنَّنِي لَنْ أَمُوتَ قَبْلَ أَنْ أَفْتَلَكَ.<sup>246</sup>

*Ali ja neću dušu ispustiti prije nego što te ubijem.*<sup>247</sup>

<sup>240</sup> Ibid., str. 641.

<sup>241</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-'Ayyām*..., op. cit., str. 27.

<sup>242</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 18.

<sup>243</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 30.

<sup>244</sup> Ḍāḥil Kānāfānī, *Riğāl fī al-ṣams*..., op. cit., str. 25.

<sup>245</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu*..., op. cit., str. 37.

<sup>246</sup> Nağıb Mahfuz, *al-Liṣṣ wa al-kilāb*..., op. cit., str. 99.

<sup>247</sup> Nagib Mahfuz, *Lopovi i psi*..., op. cit., str. 119.

... وَلَكِنْ حَابِرٌ أَنْ تَأْكُلَكَ الْجُرْذَانُ قَبْلَ أَنْ تُسَافِرَ...<sup>248</sup>

...Samo pazi da te štakori ne pojedu prije nego kreneš na put...<sup>249</sup>

Upotrijebljen je subordinator zavisne rečenice قَبْلَ أَنْ «prije nego (što)», a zavisne vremenske rečenice su u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola مَا تَ «umrijeti», odnosno glagola أَكَلَ «pojesti».

---

<sup>248</sup> Ǧassān Kānāfānī, *Riğāl fī al-šams...*, op. cit., str. 22.

<sup>249</sup> Gassan Kanafani, *Ljudi na suncu...*, op. cit., str. 33.

### 3.3 ZAVISNA VREMENSKA REČENICA U ZNAČENJU ITERATIVNOSTI

Zavisna vremenska rečenica u značenju iterativnosti podrazumijeva ponavljanje, tj. da se radnja nadređene rečenice dešava svaki put kad se desi radnja zavisne vremenske rečenice. To je prikazano u slijedećim primjerima:

وَكَانَ أَبُو الصَّابِيِّ يُبَثِّثُ هَذَا بِحَدِيثٍ يَرْوِيهِ كُلُّمَا ذَكَرَ هَذِهِ الْقِصَّةَ...<sup>250</sup>

*Otac je ovo dokazivao jednim navodom samoga proroka, koji je svaki put navodio uz ovu priču: ...<sup>251</sup>*

*Otac je to potkrepljivao Poslanikovim riječima koje je navodio kad god bi kazivao tu priču...<sup>252</sup>*

Subordinator zavisne rečenice je **كُلَّمَا** «kad god», a rečenica je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola **رَوَى** «prenositi, navoditi».

وَإِذَا مَا سَمِعَ أَحَدٌ صَرَّاحَ قَبْلِهِ وَنِدَاءَ نَفْسِهِ قُلْنَا هَذَا دُوْجِنَةٌ وَتَبَرَّأْنَا مِنْهُ.<sup>253</sup>

*...a kad neko osluškuje vapaje vlastitog srca i zazivanje vlastite duše za njega kažemo da je lud i da od njega valja bježati.<sup>254</sup>*

Subordinator zavisne rečenice u značenju iterativnosti je **إِذَا مَا** «kad», a zavisna rečenica je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola **قَالَ** «reći».

Pogodbene rečenice također mogu biti u funkciji priloške oznake za vrijeme. Takve rečenice su u slijedećim primjerima priložene uz glagole **سَافَرَ** «putovati», **نَدَمَ** «pokajati se» i **أَخَدَ** «uzeti»:

فِي أَيِّ يَوْمٍ يُسَافِرُ عَمُّنَا سَافَرْنَا نَحْنُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَيْضًا.

*U koji (god) dan otpuće naš stric, otpovat ćemo i mi tog dana.<sup>255</sup>*

حَيْثُمَا تُحِسِّنُ إِلَى رَجُلٍ كَرِيمٍ لَا تَنْدِمُ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَبَدًا.

*Kad god učiniš dobro plemenitom čovjeku, nikad se nećeš zbog toga pokajati.<sup>256</sup>*

مَئَى تَنْدَهَبُ الْأُمُّ إِلَى السُّوقِ تَأْخُذُ ابْنَتَهَا الصَّغِيرَةَ مَعَهَا.

*Kad god majka ode na pijacu, povede sa sobom svoju kćerkicu.<sup>257</sup>*

<sup>250</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 66.

<sup>251</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Nijaz Dizdarević..., op. cit., str. 61.

<sup>252</sup> Taha Husein, *Dani*, preveo Esad Duraković..., op. cit., str. 69.

<sup>253</sup> Čubrān Halil Čubrān, *Dam ‘a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 61.

<sup>254</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh...*, op. cit., str. 154.

<sup>255</sup> Teufik Muftić, *Gramatika arapskog jezika...*, op. cit., str. 649.

<sup>256</sup> Ibid, str. 650.

<sup>257</sup> Ibid.

### 3.4 ZAVISNA VREMENSKA REČENICA U ZNAČENJU DIREKTIVNOG/ABLATIVNOG KRETANJA

Budući da je vrijeme široko povezano s prostorom, skoro pa neodvojivo od njega, prostorna značenja predstavljaju širok spektar osnova za vremenska značenja na svim nivoima jezičkog ustrojstva, pa tako i u vremenskim rečenicama.<sup>258</sup> Postoji više vremenskih značenja koja se preklapaju sa prostornim, a ovdje ćemo spomenuti ablativnost i direktivnost. Ablativnost označava kretanje od neke tačke u vremenu. Direktivnost označava kretanje prema nekoj tački u vremenu. Primjeri vremenske direktivnosti koju smo pronašli u korpusu su slijedeći:<sup>259</sup>

بَكَّتِ الطِّفْلَةُ طَوِيلًا رَيْنَمَا طَمَّنَتْهَا أُمُّهَا.

*Djevojčica je dugo plakala sve dok je nije umirila njena majka.*<sup>260</sup>

فَقَرَرَ مَجْلِسُ الْإِدَارَةِ تَأْجِيلَ سَفَرِيِ إِلَى هَذِهِ السَّنَةِ رَيْنَمَا أَفْرِيَ فِي الْأَلْغَةِ الْفَرْنِسِيَّةِ ...<sup>261</sup>

*Upravni odbor je odlučio da odgodi moje putovanje za ovu godinu, dok savladam francuski jezik...*

وَخَرَجْتُ أَمْشِي فِي الْحُفُولِ السَّاكِنَةِ حَتَّى بَلَغْتُ أَكْمَهَ عَالِيَّةَ الْبَسْطُهَا الطَّبَيِّعَةِ ...<sup>262</sup>

*...i šetah tim poljima dok ne dođoh do jednog visokog brijega kojeg je priroda u najljepše ruho odjenula.*<sup>263</sup>

Vremenske rečenice u navedenim primjerima uvedene su subordinatorima «za vrijeme, dok» i «dok». Prva rečenica je u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola بَكَّى «plakati», druga u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola قَرَرَ «odlučiti», a treća u funkciji priloške oznake za vrijeme glagola خَرَجْتُ «izaći». Sve tri rečenice imaju značenje približavanja nekoj tački u vremenu.

وَقَدْ لَزِمَ الْفَتَى عُرْفَةً تِلْكَ مُنْذُ دَخَلَ السَّفَيَّةَ إِلَى أَنْ خَرَجَ مِنْهَا ...<sup>264</sup>

<sup>258</sup> Branimir Belaj, „Prostorna značenja na razini složene rečenice: Zavisnosložene rečenice“, *Zagrebačka slavistička škola*, (17. 10. 2009.), Dostupno na: <http://www.hrvatskiplus.org/article.php?id=1829&naslov=prostorna-znacenja-na-razini-slozene-recenice.,> Online pristup: 20.05.2017.

<sup>259</sup> Vidi: Ivo Pranjković, „Vremenski prijedlozi u hrvatskome jeziku“, *Fluminensia*, [Rijeka], br. 1-2, god. 6. (1994), str. 65-67.

<sup>260</sup> Teufik Muftić, *Gramatika arapskog jezika...*, op. cit., str. 640.

<sup>261</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 260.

<sup>262</sup> Ĝubrān Ḥalil Ĝubrān, *Dam ‘a wa ibtisāma...*, op. cit., str. 21.

<sup>263</sup> Halil Džubran, *Suza i osmijeh...*, op. cit., str. 114.

<sup>264</sup> Tāhā Ḥusayn, *al-’Ayyām...*, op. cit., str. 281.

*Dječak se držao ove svoje sobe otkad je ušao na brod pa sve dok nije izašao sa njega...*

U ovome primjeru navedene su dvije vremenske rečenice koje su u funkciji priloške označke za vrijeme glagola لَرْم «biti privržen, držati se». Prva rečenica je uvedena subordinatorom مُنْذُ «od, otkad» i ima značenje udaljavanja od tačke u vremenu, a druga je uvedena subordinatorom إِلَى «do, dok» i ima značenje približavanja tački u vremenu.

أَحَبَّتُهَا وَأَحَبَّتُنِي مُنْذُ كُلَّا صَغِيرَيْنِ تَلْعَبُ بَيْنَ الْمَنَازِلِ.<sup>265</sup>

*Voljeli smo se od vremena kad smo se, kao mali, igrali pred zgradama.<sup>266</sup>*

Vremenska rečenica u ovome primjeru uvedena je subordinatorom مُنْذُ «od, otkad», ima značenje udaljavanja od tačke u vremenu i u funkciji je priloške označke za vrijeme glagola أَحَبَ «zavoljeti» u obje nadređene glagolske rečenice iz primjera.

---

<sup>265</sup> Čubrān Halil Čubrān, *al-'Arwāḥ al-mutamarrida...*, op. cit., str. 28.

<sup>266</sup> Halil Džubran, *Pobunjeni dusi...*, op.cit., str. 21.

## ZAKLJUČAK

Postojećim modelima priloških konstrukcija u arapskom jeziku, kako u zapadnoj tako i u arapskoj literaturi, nedostaje sistematican i sveobuhvatan opis i sagledavanje. Istovremeno, pristup zapadnih i arapskih lingvista ovoj materiji u velikoj se mjeri razlikuje.

Priloška oznaka za vrijeme u modernom standardnom arapskom jeziku iskazuje se na različite načine, bilo da je riječ o pravim prilozima, frazama ili rečenicama. Jedan od najčešćih oblika izvještavanja o okolnostima odvijanja glagolske radnje je fraza. Priloška oznaka za vrijeme može da bude iskazana u obliku priloške, imeničke, pridjevske ili prijedložne fraze u kojoj se podjednako upotrebljavaju pravi i sekundarni prijedlozi. Fraze u funkciji priloške oznake za vrijeme mogu biti proste i sastojati se od upravnog člana i specifikatora ili komplementa, a mogu uključivati i različite konstrukcije u funkciji modifikatora.

Nosilac vremenskog značenja fraza je riječ sa vremenskim značenjem, iako to ne mora biti slučaj onda kada fraza sama po sebi, bez vremenskog značenja u njenom sadržaju, ukazuje na vrijeme odvijanja radnje. S druge strane, riječ sa vremenskim značenjem ne mora nužno označavati prilošku oznaku za vrijeme, jer veoma često označava i druge okolnosti vršenja glagolske radnje, tj. odgovara na pitanja: koliko, kako i sl. Složeni prilozi za vrijeme nastaju kombinovanjem neke imenice sa vremenskim značenjem i vremenskog veznika ﴿ ili pokazne zamjenice ﴿.

Pored fraze, u funkciji priloške oznake za vrijeme koristi se i zavisna vremenska rečenica. U pogledu vremena vršenja radnje nadređene i zavisne rečenice, razlikujemo više tipova zavisnih vremenskih rečenica, a osnovni među njima su rečenice kojima se iskazuje istovremenost, sukcesivnost i iterativnost. Vrijeme i prostor imaju više značenja koja se podudaraju, pa tako vremenska rečenica kao priloška oznaka za vrijeme ima značenja vremenske direktivnosti i ablativnosti. U zavisnosti od značenja vremenske rečenice, u strukturi arapske rečenice upotrebljavaju se subordinatori različitih značenja.

## SAŽETAK

Rad se bavi opisom i analizom načina na koje se, u strukturi rečenice modernog standardnog arapskog jezika, iskazuje vrijeme odvijanja glagolske radnje, odnosno, opisom i analizom vrsta riječi, fraza ili rečenica koje se u modernom standardnom arapskom jeziku upotrebljavaju u funkciji priloške oznake za vrijeme.

Dio rada usmjeren je na teorijsku razradu na osnovu literature, dok je većim dijelom korištena analitičko-deskriptivna metoda zasnovana prevashodno na obradi korpusa. Korpus koji je korišten za izradu ovog rada uključuje djela moderne arapske književnosti, kao i njihove prijevode na bosanski, hrvatski i srpski jezik.

Rad promatra različite realizacije priloške oznake za vrijeme, odnosno upotrebu različitih vrsta fraza u funkciji ove oznake. Tako se u radu analizira priloška, imenička, pridjevska i prijedložna fraza koja ima funkciju priloške oznake za vrijeme. Također, poseban dio rada posvećen je analizi vremenske rečenice, odnosno iskazivanju priloške oznake za vrijeme putem rečenice i različitih odnosa radnji zavisne i nadređene vremenske rečenice.

## IZVORI

- Džubran (Halil): *Pobunjeni dusi*. Preveo Esad Duraković, Rijeka, Leo-commerce, Biblioteka džepna knjiga, 2001, 144 str.
- Džubran (Halil): *Vjesnik, Suza i osmijeh i Mirisni plodovi duše*. Drugo izdanje, prijevod s arapskog jezika: Esad Duraković, prijevod s engleskog jezika: Amra Sulejmanović-Hajdarević, Sarajevo, Tugra, Biblioteka lektira, 2004, 365 str.
- Šubrān (Halīl Šubrān): *al-'Arwāh al-mutamarrida*. al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-taqāfa, 2014, 71 str.
- Šubrān (Halīl Šubrān): *Dam'a wa ibtisāma*. al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-taqāfa, 2014, 149 str.
- Šubrān (Halīl Šubrān): *al-Nabī*. al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-taqāfa, 2017, 87 str.
- Haykal (Muhammad Husayn): *Zaynab*. al-Qāhira: Mu'assasa Hindāwi li al-taqāfa, 2014, 193 str.
- Husayn, (Tāhā): *al-'Ayyām*. al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-taqāfa, 2014, 359 str.
- Husein (Taha): *Dani*. Preveo Esad Duraković, Sarajevo, Izdavačka kuća Svjetlost, Biblioteka izabranih djela, 1998, 239 str.
- Husein (Taha): *Dani*. Preveo Nijaz Dizdarević, Sarajevo, Izdavačka kuća Ljiljan, Biblioteka lektira, 2000, 273 str.
- Kanafani (Gassan): *Ljudi na suncu*. Preveo Munir Mujić, Sarajevo: Connectum, 2006, 100 str.
- Kānāfānī, (Gassān): *Riğāl fī al-šams*. Češka, al-ġabha al-ša'bīyya li taħrif Filastin, al-maktab al-ī'lāmī, 2003, 73 str.
- Maḥfūz (Nağıb): *Bayna al-qaṣrāy*. Miṣr, Dār al-kuttāb al-‘arabī bi Miṣr, Maktaba Miṣr.
- Mahfuz (Nedžib): *Put između dva dvorca*. Preveo Sulejman Grozdanić, Sarajevo, Izdavačka kuća Svjetlost, Biblioteka feniks, 1990, 713 str.
- al-Rāfi'i (Muṣṭafā Ṣādiq): *Kitāb al-masākīn*. al-Qāhira, Mu'assasa Hindāwi li al-taqāfa, 2014, 180 str.
- al-Šayh (Hannān): *Hikāya Zahra*. al-ṭab'a al-ṭāniya, Bayrūt, Dār al-‘ādāb, 1989, 247 str.
- al-Šejh (Hanān): *Zehrina priča*. Preveo Esad Duraković, Sarajevo, Arabica Zid, 1998, 208 str.

## LITERATURA

- Abbas (Ali Khudheyer): *A Pragmatic Analysis of English and Arabic Adverbial Positions and Their Pedagogical Implications*. Michigan, ProQuest LLC, 2015, 428 str.
- Abu Chacra (Faruq): *Arabic: An Essential Grammar*. New York, Routledge, 2007, 355 str.
- Badawi (Elsaid), Carter (Michael G.) i Gully (Adrian): *Modern Written Arabic: A Comprehensive Grammar*. London i New York, Routledge. 2004, 814 str.
- Belaj (Branimir): „Prostorna značenja na razini složene rečenice: Zavisnosložene rečenice“, *Zagrebačka slavistička škola*, (17. 10. 2009.), Dostupno na: <http://www.hrvatskiplus.org/article.php?id=1829&naslov=prostorna-znacenja-na-razini-slozene-recenice.>, Online pristup: 20.05.2017.
- Fayād (Sulaymān): *al-Nāḥw al-‘aṣrī: Dalīl mabsūt li qawa’id al-luḡa al-‘arabiyya*. al-Ṭab’ā al-‘ūlā, Qāhira, al- Markaz al-’ahrām li al-tarğama wa al-našr. 1995, 376 str.
- Ḥasan (‘Abbās): *al-Nāḥw al-wāfi ma‘ rabṭih bi al-‘asālīb al-rafi‘a wa al-ḥayā al-luḡawiyya al-mutaġaddida*. al-Ṭab’ā al-ṭalīṭa, al-ġuz’ al-ṭānī, Miṣr, Dār al-ma‘ārif, 1974, 616 str.
- Haywood (John Alfred), Nahmad (Hayyim Musa): *A New Arabic Grammar of the Written Language*. 2nd ed., London, Lund Humphries. 1965, 687 str.
- Jahić (Dževad), Halilović (Senahid) i Palić (Ismail): *Gramatika bosanskoga jezika*. Zenica, Dom Štampe, 2000, 476 str.
- Muftić (Teufik): *Gramatika arapskog jezika*. Sarajevo, Ljiljan, 1997, 878 str.
- al-Nādirī (Muhammad ’As’ad): *Nāḥw al-luḡa al-‘arabiyya*. al-Ṭab’ā al-ṭāniya, Bayrūt, al-Maktaba al-‘aṣriyya, 1997, 1072 str.
- Pranjković (Ivo): „Vremenski prijedlozi u hrvatskome jeziku“, *Fluminensia*, [Rijeka], br. 1-2, god. 6. (1994), str. 65-67.
- al-Rāġīḥī (‘Abduh): *al-Taṭbīq al-nāḥwī*. al-Ṭab’ā al-ṭāniya, al-’Iskandariyya, Dār al-ma‘rifa al-ġāmi‘iyya, 1998, 450 str.
- Ryding (Karin Christina): *A Reference Grammar of Modern Standard Arabic*. Cambridge, Cambridge University Press, 2005, 708 str.
- Sikirić (Šaćir), Pašić (Muhamed) i Handžić (Mehmed): *Gramatika arapskog jezika I - II dio*. Sarajevo, Izdanje Vakufske direkcije, Državna štamparija u Sarajevu, 1936 i 1937.
- Wright [William]: *A Grammar of the Arabic Language*. 3d ed., Vol. I - II, Cambridge, Cambridge University Press, 1896 i 1898.